

கடவுள் துணை.

நூ த ன ம ன் னி த ல ா வ ன்

கே த ழ் வி.

—•••••—

தஞ்சையில் வசிக்கும்

ம. ன். ன். ன்.

சிதம்பரம்.

புத்தகவியாபாரம் ம-ள-ா-புரீ,

வே. சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி

—•••••—

பு ர சை ப ர க் க ம்.

ஏழுமலையப்பிள்ளை அரிகளது

விவேக விளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1896

T. 16185

Ge. 61661
2008

7 16185

2

சிலமயம்.

ம ன் ம த ல ா வ ணி.

விநாயகர் ஸ்தோத்ரம்.

லாவணி-ஆதிதாளம்.

ஓங்காரபிரணவமே. விக்னேஸ்பர. ஓங்காரபிரணவமே.

ஸ்ரீங்காரகணபதி. சிந்தசன்கதைபாட. நீங்காமலருள்புரி
விக்னேஸ்பர. ஓங்காரபிரண

பாதிபிறைதரித்த. பரமனாரியின்றெடுத்த. நீதிபரம்பொருடே.
விக்னேஸ்பர. ஓங்காரபிரண

பேதமுறியேனென்று. இந்தஊரிற்சிலங்கள். சோதிக்கஎண்ண
கொள்கிறார் விக்னேஸ்பர ஓங்காரபிரண

கண்ணன்மருகா உந்தன். கருணையிருக்கும்போது. என்னெடு
கக்கடுமோ விக்னேஸ்பர ஓங்காரபிரண

இவர்களைப் போலேசாயிர் எத்தனைபேர் வந்தாலும் அங்
னெயிக்கவரந்தா விக்னேஸ்பர ஓங்காரபிரண

அணங்களைப்பெரிதென்று அடின்பெரிதல்லவென்று சுணங்
போலேகத்துநூர் விக்னேஸ்பர ஓங்காரபிரண

ஜெகம்புகழுந்திடப்பாடும் தீரன்கோவிர்தசாமி புகலுங்கவி
ங்கிவா - விக்னேஸ்பர ஓங்காரபிரணவமே ஓங்காரபிரண

லாவணி-ஆதிதாளம்.

ஓம்-ஓம்-அங்குசபாசா உன்னைநம்பினேன் விக்னேசா

ஓம்-ஓம் அங்குசபாசா

நேமமான் நெடியோன் மகனான காமராசன்கதைபாட அருள்செய்

ஓம்-ஓம் அங்குசபாசா

பரிபூரணனந்த பார்பதிசந்த கரிமுகனேயுருவாகியேவந்த

ஓம் ஓம் அங்குசபாசா

தானையனுதினமும் நம்பினேன்தேவா யெனைக்கார்த்திடயெதிராக

வா வா ஓம்-ஓம் அங்குசபாசா

என்னருள்விறு இலங்கிடுமிநாதா சங்கீதசுகிருனாயாமல் வரந்தா

ஓம்-ஓம் அங்குசபாசா

கோலிந்தசாமிக் குகந்திடுமிலோலா வாவிந்தவேளையில்வந்தரநல

மெலா ஓம்-ஓம் அங்குசபாசா உன்னைநம்பினேன் விக்னேசா

—(1)—

விநாயகர் துதி.

லாவணி-ஆதிதாளம்.

ஆதி-ஓம்-ஐங்கரணே விநாயக-ஆதி-ஓம்-ஐங்கரணே.

நாதிபிழைக்கரித்த-பரமனாரியின்மெடுத்த - நீதிபரம்பொருளேவா

விநாயக ஆதி ஓம் ஐங்கரணே

பெருமறியேனென்று இவ்வஹரிச்சிண்கள் - சோதிக்கவெண்ணம்

கொள்கிறார் விநாயக ஆதி ஓம்-ஐங்கரணே

கண்ணன்மருவா உந்தன்-கருணையிருக்கும்போது, பென்னைஜெயிக்க

க்கூடுமோ விநாயக ஆதி-ஓம் ஐங்கரணே

இவர்களைப்போலேசாயிர்-யெத்தனைபேர்வந்தாலும் - அவனாஜெயி

க்கவரந்தா விநாயக ஆதி-ஓம் ஐங்கரணே

ஜெகத்புசுழந்திடப்பாடும் திரன்கோலிந்தசாமி- புதுலுங்கவிக்கிழா

கிவா விநாயக ஆதி ஓம் ஐங்கரணே

லாலணி-ஆதிதாளம்.

ஆதிவிக்னேசா அங்குசபாசா அடியேனினைத்தவரந்தந்து உதவு
விஸ்வாசா ஆதிவிக்னே

ஓதிஉரைத்தேனே உனதடியன் நானே உலகம்புகழ்கவிபாடவ
கருள்தானே ஆதிவிக்னே

மாதிரமாய்ப்போத்தி - மலரடியையேற்றி - மனமகிழ்ந்து யென்க
மிகவேசிராட்டி ஆதிவிக்னே

போதமிகநாதா பொற்புடையபாதா புண்ணியன் கோவிந்தா
கவிக்விரங்குதா ஆதிவிக்னே

—[]—

விநாயகர்ஸ்தோத்திரம்.

லாலணி ஆதிதாளம்.

ஆதிஐங்கரன் யிருநாற்போற்றி
அருமறைவாணிகள் சிரசேத்தி
சோதிவேல்புருகன் புகழ்போற்றி
தொல்புவியில் பெரியோர்சந்நமவாழ்த்தி
ஓதுவேன்ருந்தனாவில் தந்தியேத்தி
ஓய்மாரகதிமெடுத்து மடித்து ஆத்தி
நிதற்ப்படி அதபயல் படல்துத்தி
சிறப்புடன்செலுத்துவேன் யென்கீர்த்தி
சோதிமணிகோவிலுசாமி தாசன்
சொன்னூர்பெரியோர்புகழ் விஸ்வாசன்
தும்பிமுகன்பாத மலரைநாடி
பமக்குதேதுகன் துறக்கொடி.

—[]—

சுபபரமணியர் ஸ்ரீதாதிரம.

லாவணி ஆதிதாளம்.

ஞானவடிவின்வேலா-நங்கையுமைபாலா - நவவீரர்குழந்த
ல்லவாமுமிகசீலா

தானவர்குலகாலா-சத்தியசெங்கோலா- சண்முகாசடாட்சரதந்திர
மாயியமுலா வானவரனு கூலா-வள்ளிமனஞா-வடிவானதெய்வயானையை
க்கல்விசெய்யும்வேலா

ஞான

(கவி.)

மோனத்தினிலைகாட்டிமுடயனந்தனையோட்டி
ஆனைமுத்திவழிகட்டி அருள்வாய்முருகோனே.

(லாவணி.)

நாலிலத்தவர்காலா-நங்கையுமைபாலா நவவீரர்குழந்தத்நசையில்
வாமுமிகசீலா

ஞானவடிவின்வேலா

பன்னிருதிருத்தோளா பட்சமுடன் ஆளா பலவாறுவேதமும் துதி
யின்மலர்தாளா தன்னுமந்திரவானா சுத்தசுகுநாளா தொழுதேன்
பணங்கிஉன்னையே நம்புகெடுநாளா

ஞானவடிவின்வேலா

(கவி.)

யென்னைநமன்மேடாமல் யென்மனதுவாடாமல்
ஆன்னியரைக்கடாமல் அருள்வாய்முருகோனே.

நன்னெறிதருவாலா-நங்கையுமைபாலா நவவீரர்குழந்தத்நசை
யில்லாமுமிகசீலா

ஞானவடிவின்வேலா

ஐங்கரவினையோனே அந்திரமும்மானே அடிமுடிகன்றமதினிட
தான்மபகவானே எங்களுடையகோனே இன்பம்யிலோனே இட்சண
யந்தொட்சிக்கபெண்ணமதுவானே

ஞானவடிவின்வேலா

(கவி.)

சங்கடமெலம்பொருக்கத்தாரணியாய்கையயருக்க
அங்கமதையான்வெருக்க அருள்வாய்முருகோனே.

நங்குவினோதகோலா-நங்கையுமைபாலா நவவீரர்குழந்தத்நசை
யில்லாமுமிகசீலா

ஞானவடிவின்வேலா

சேயனைக்காருத்திரா சிந்தைகளிகூரா சின்மயானந்தமேசிகாசங்க
ரிசுமாரா தியர்தம்க்குச்சுரா திவ்வியகெம்பிரா திக்கமாய்ப்பாடுங்கோ
ந்தசாமிக்கரியவரந்தாரா

ஞானவடிவின்வேலா

மகாபதலவண்ணி.

*(கவி.)

பஞ்சபூதத்திநாதாபல்லுயிர்க்ள்தொழும்பாதா
அஞ்சலிதொழுதேன்தாதாஅருள்வாய்முருகோணே.

நாயகனேவிசாலா-நங்னையுமைபாலா நவவீரர்குழும்தருசையில்
முமிகசீலா - ஓநவடிவினவேலா

—()—

சுப்பிரமணியர் துதி.

லாவணி - ஆதிதாளம்.

கருணைசெய்வேலா கங்காதரன்பாலா-கருணைசெய்வேலா- மருகும
ரணிகை வாணைமணாளா சிறுவன்மொழிக்கிரங்கி
புத்தம்வைத்தாளா கருணைசெய்வேலா

இந்துக்குடையோனே யீஸ்பரந்தகிக்க வெந்ததில்லை யென்கின்ற
ரணைநெய்க்க கருணைசெய்வேலா

வேதாவைச்சிறையிட்டவெற்றிவேலவனை ஒதுமென்சொல்லுக்கி
ங்கி உறைஞ்ஞாயிர்மாளே கருணைசெய்வேலா

மாவிந்தமாகிய மலர்பெய்தேன் சுத்தமாகோவிற்காமிதாசன் முன்
நமசுர்த்தமா கருணைசெய்வேலா

—()—

சரஸ்வதி ஸ்தோத்திரம்.

லாவணி ஆதிதாளம்.

பாராய்அம்பாள்சரஸ்வதி உத்தன் பாலனைஆனும்உன்பாதம்கெதி
நராய் வரும்தன் காதைதன்னை நேசபாசதேகமெங்கு மருள்பாராய்
ம்பாள் சரஸ்வதி பாராய்அம்பாள்

வெண்கமலமேலுனாந்த மேலோருள்ளம் தானிறைந்ததண்கொள்
லேதானலந்தசாந்தநகைநான்கிறந்த பாராய்அம்பாள்

கண்கொண்டானந்தம்ஆனேதின காராய் பாராய் சிராய் உன்திரு
ண்ணல் பாராய்அம்பாள்

வினாகரவினையிசீவேதம்யாவுமுனதுகீ கேணுட்பணியுசெல்ல
ரூம்பதத்தினி காணுத உன்பதங்கண்டேனே காட்சி மாட்சியாட்சி

14-ம் துலாவணி.

மீரனெரியலையென்னும்மாயவிகள்க்கீதுன்னும் கோரமுடன்.
பைதுன்னும் கொடியோருய்ய உரைப்பினுனும் ஒறம்பேசுமவர்கட்கு
துவாதுத்தென்றுரைத்துமுகம் ஊராய்யம்பாள்

தஞ்சைதனில்வாழும்வல்லன் சகலகலையோதும்வில்லன்செஞ்சொ
ல்மறைமிகுந்தசொல்லன் தீரன்யெனும் பேறையுள்ளன் விஞ்சைபுகழ்
கோவந்தசாமிநாசன் விதன் சூரன் தீரன் கவிக்கிரங்கி
(பாராய்யம்பாள்சரஸ்வதிஉந்தன்பாலனைடாளுமுன்பாதம்கெதி)

—(1)—

கேள்விலாவணி - ஆதிதாளம்

வாரும் வாரும் வாருமெந்தன் வல்லமை சினேகிதோவரும்படி கட
வுளேவணங்கினேனறிவீரோ சீருடன் பலகலைகழ் தெளிந்துணர்ந்தோ
யிப்போதென்றிசையில்கீர்த்தபெற்றயெந்தன்சமுகத் துநீரோவாரும்-வா

கண்மெவெருளாச்சுகென்றெண்ணியோடானி ருந்தேனே கருத்தி
படியேயித்தக்கனத்தசபையில்தானே இன்று உம்மைக்கண்டவுடனெழு
லாகமகிழ்த்தேனோ இப்போதென்கேள்விக்கிவினா யெடுத்திதைசெய்த
மானே வாரும்-வாரும்

திங்கள்சடையோனூல்மதன்பங்கப்படவில்லைமென்று தினமும்த
வெறியால்தெருக்கல்தோரும்பிரண்டு சங்கையின்னுபொய்க்கவிதைசாற்
றவந்தாயோஇன்று மங்கையர்கள்மெய்க்குங் கவிவானர்களை நீங்கள்
ன்று வாரும்-வாரும்

மன்னர்கள்புகழும்ராஜகோபால விதிதனிலேமாதுதேராரியெரி
தாளென்றுரைத்தீர்களேமுன்னாலே உன்னையான்கேட்ட கேள்விக்கெ
ன்றுமபதில்சொல்லாமலே ஊமைபோலிருந்து யெழுந்தோடினென்றி
களே வாரும்-வாரும் வாருமெந்தன்வல்லமைசினேகிதோவரும்படி
வுளேவணங்கினேனறிவீரோ. வாரும்-வாரும்

மண்டிலத்திலெனறுமதன் பஞாடி.கையென்றுமே நீடிவளங்குவத
னேவிட்டுவண்டர்களுடன்குடிகண்டவர்போல் தேராரியென்று களர
ந்தாயேபேடி தண்டயின்கோவந்தசாமிநாசன் கவியைக்கொண்டாடி.உ
ரும்-வாரும்-வாருமெந்தன்வல்லமைசினேகிதோவரும்படி.கடவுளேவணக்
கினேனறிவீரோ வாரும்-வாரும்

—(1)—

கேள்வி எாவணி ஆதிசாஸம்.

கல்லர்களுமெய்க்காசுடர்களை இங்கேவாரும் காமன் எரியனு
மென்றுக்களறுவதென்காணீரும் கல்லர்களுமெய்க்கா

அணங்கொன்பவர்க்கணைகற்கையர்களாறு அம்பாசுவே அமைந்
திருக்கும் அவர்களுடேபறு இனமாகவேயிடுச்ச சபையோர்களறியக்
கூறு இச்சணம் உலையாவிடல இயிமவிட்டுரீபேறு கல்லர்களு

(உத்தர) இஃ சினங்கொண்டெருந்துடாகே

சீக்கிரம்நாடுபெரிதப்பாடு.

கனம்பொருத்திலுள்ளன்களக்கருவைவிட்டுப்பேரும் காமனை
பெரியெய்ந்துக்களறுவதென்காணீரும் கல்லர்களு

அங்குச்செயலால் ஆவதுபாடுகாண்மில்லைங்கன் அவனைக்கடவு
ளென்றுபாப்பறிவால் வருந்தொல்லெமன்கயர்களை அன்று மதனுக்கு
வேறுண்டோளலை வேறுமார்க்க மிருந்தால் மனையினவழி பெருகது
ச்செல்லை கல்லர்களு

உத்தர) சங்கையில்தசண்டியாடு

தர்க்கமசெய்யமுடியா தென்னோடு.

கண்ணைச்சூடியகடவுள் பெரிதெனவேகூறும் காமன்எரியலை
மென்றுக்களறுவதென்காணீரும் கல்லர்களு

பள்ளிக்கூடத்திலரிச்சுவடிபடிக்குப்பிள்ளைகளை வெகுபாடகனை
ன்றனைகதொமெந்தீர் பீங்களை தள்ளித்துள்ளிசொற்சொரமானமேழி
களை பீங்கள் கொடுத்ததுப்பாடி முன்னேதோர்வையடைந்து போலீர்
களை கல்லர்களு

(உத்தர) தென்னறிவிலாதெறியோடு

சின்னமடைவிவான்றேனோ.

உங்கள்! கள்ளக்குநவைட்டுச்சுடி அழைத்துயிரிங்கேவாரும் கா
மனெரியலைமென்றுக்களறுவதென்காணீரும் கல்லர்களு

அப்புவியினுண்ப்போல்கவிரயர்களனந்தக்காடியானையுங்கே
ள்ளிக்கவிடைதருமம்முடிவாடிக்கும்பிட்டென் குருமலப்பதத்தைச்செ
ன்னியிற்குடி செய்தகுற்றம் யானையும் பொருத்தாறு மென்று
ஞடி கல்லர்களு

(உத்தார்) வீம்மி அஞ்சிப்பயத்தொடினானே

அந்தவிதமறிபாய்மல்வந்தாய்வினே.

கம்பற்றாளமேகனென்னோடு தீர்த்தொடினானேபாரும் காமனெ
ரியலையென்றுக்களருவதென்காணீரும் கல்லார்களு

ஒதுமென்சொல்லையென்மையென்று நீ கொள்கொள் உளறுறுய்வெ
றியனைப்பேபாலீவிண்மொழிதள்தள் மாதுஹோளியெறிந்த நூவிருந்தா
லெறித்துக்கல் கல்வகுத்துறையாவிடுலோ யித்தமார்க்கமதைச்சொல்-
சொல கல்லார்களு

(உத்தார்) சதுசங்கப்புலவர்கொண்டாமுச்சற்குரு

கோவிந்தசாமிபாடும்.

காதலுடையயிந்தக்காமன்கதைபதினெனாமுக்காமனெரியலையெ
ன்றுக்களறுவதென்காணீரும் கல்லார்களு

கேள்வி-லாவணி- ஆதிதாளம்.

திருமதனெரியலையெனும்பிழையெனக்கலை தெளித்துப்பேசலந்
ததீரானே அக்கதைக்காரணம்நானதைசெப்புலென்கோள்முந்த- திருமத

விரிவளஞ்சுருதிவிதிவெருகுதிமேதினிகனிவன்று வேதபுறந்த
9வாணஸ்தாந்ரம் விளபபும்சரிதைகொண்டுபேருமத நூலேபுசகாதீவ்
னோப்பேபணியுனற்பேபெனென்றுபேதகமெனமலையாதிர்க ளதுகனோப்
ணவமேயென்று திருமதனெரியலே

(கவி.)

ஆதியில்லை அக்கயில்லை அகிலமில்லை அகண்டவெளியாய் அமர்ந்
தெற்குங்கலை ஒதுவேனவ்வழியில் ஒருஜோதித்தோன்றி உதித்தமி
க்காரசத்தமாச்சு அவைநீதிபெறந்வுகளமாய் நிராமமாய் நிறைந்
றியூணமாய்ஜெனித்துவிரும்போதுருவாய்பெணஉமையல்லவெ
றுவேதமுனிபுகன்ற நூல்தான்.

(லாவணி.)

பேசப்பார்த்து யேசாதேர்த்து ஆசிகோர்த்து சிறுஉறுதென்றல்
ருடைஅண்ணல்திருக்கையனுபந்ததீரானே அக்கதைக்காரணம்நா
தைசெப்புலென்கோள்முந்த திருமதனெரிய

புல்லறிவுடையாய்பூரண நூல்கடையபுகன்றறிமுன்சொன்னபூ
ருஉருவாய்பூரணநிறைவாய்புனிதுருவாய்மின்னவல்பிரமலெவகைக

மும்மூர்த்திதிலைவந்துதித்துப்பின்ன வான்புவிச்சிலவாளோரிஷிகன்ப
லவாகவகுத்துமுன்ன திருமகனெரியலோ

(கவி.)

முப்பத்து முக்கோடி புத்தர்கள் உண்டாய் எற்பத்தெண்ணாயும்
ரிஷிகளுண்டாய் ஒப்பில்லா தேவரிஷிபட்டமுண்டாய் ஒதமறை ஆறு
சாஸ்திரமும் உண்டாய் இப்புனியில் சப்தரிஷிபதினெண்ணித்தர் என்றும்
புகடையானே முதலெல்லாமாச்சி செப்பரியமானவாவகுத்தமுவர்சே
னுலகில் முதற்காழிபைசலுத்துங்கலை.

மாவிருதொழிலா ஞானமொழிலா ஏலாசெழிலா செல்லறிவுடையா
ன்தினமதிக்குடையான் திருக்கையனுபத்திரனே அக்கதைக்காரணம் நான
தைச்செப்புலேவன்சேள்முந்த திருமகனெரியலோ

த மதமசுனல்தாளா துமுன்னுல்தாமோதா னும்வாடி தனுமுதலாம்
பொருந்தனத்தருச்சுயேருந்தாவென்றானைநாடிநேமத்தவம் புரியதின்
மலன்இவையரிய கீஷியோடுறவாடிடுடியேன்முதவந்து தினைத்தபடி
யேயின்று சிறைவேறையேடி திருமகனெரியலோ

(கவி.)

ஆகிபறனித்தவா மளித்தபோது அறஉறுவாய்த் திருமதனைத்தி
ருமாவென்னும் போதளவிலெஞ்சொலிவாய் நிரைத்துதோன்றி புனி
துருவாய்மாணந்தியிலுதிசுதுமேலும் மாகவன் மரல்மேனோபவகனன்மு
தற்பேர்பெற்று மனமகனும் இவ்வகையாய்ப்பிறந்தபோது ஒதுவாளீ
ஸ்பரியும் தன்னையோக்கி உண்மையாய்ப்பெற்றவாம் ஒளியுமென்றே.

கடுக்கக்கோபம் துடிக்கோகம்கொடுக்கசாபம் சேமதகையானெஜ
கமோகமலையான் திருக்கையனுபத்திரனே அக்கதைக்காரணம் நான
தைச்செப்புலேவன்சேள்முந்த திருமகனெரியலோ

திடுக்கெனபயந்துகவிவைபந்து திருமால்வாக்கேட்கதியாலளி
ந்துன்குதன் திரும்புவா னெனமதன் திருவாய் உமைதாக்க கடுக்கசாபமு
னைக்கடிந்தக்காமன்தனைக்கண்ணாந்தியிக்கயலைவதெரிந்தக்காயியோ
ரர்க்கச்சாரணம்பிசகாக்க திருமகனெரியலோ

(கவி.)

கட்சிகட்டிமகனெரியலில்லைவன்றுதாமனவர் ஆதிபெனக்கருத்தி
லெண்ணி இச்சபையில்புராணமெல்லம்பெருப்பிசடுகன்மெடுத்துகா
க்கும் புலவீரர்காணும்மை உச்சந்தலை நாவிதனால் மொட்டையாக்கிதம்

குடிபெய்தி அவதூறுகளை நகர்த்தி தக்கமிட ணர்க்கேவ் சித்தவல்
வந்தி மாநவஞ்செய்தே காவிர்தசாமிதாசன்.

கவிபுபெல்லு வினும்பு ஸ்ரீ முவிலம்சொல்லு திருஞ்ஞமார
ந்தேயர் தெய்வீன் திருக்கையனுபுத்திரேன அத்ததைக்காரணம்
ஜைதர கையுள் கைக்கேஸ்முத்த திருமகனெயிலேனா

—(*)—

கேள்-வாவணி ஆதிதாளம்.

என்னஞாயம் புலவா என்னஞாயம்

சன்னவிலு-ன மாறும்பு உணை னுடனே மேருவிற சென்று
அண்ணல பரமேஸ்பரன் முன்னின்று அங்கசன் அணலாக விலைய
ன்ற என்னஞாயம்

கருதியுத்தி அனுபாக வந்தனா தத் துற்கநமுடையகிம்மனதி
ணைத்ததைத்தகருதினெனங்கள் நூல்களை விரித்து காட்டி குலுமுங்கள்
கர்மம் முடிமறைத்த என்னஞாயம்

அண்டமுழு தம்காமசாமேவெல்லும் அவனுக்குமேல் தேவனிகை
யென்றிருநிலம் வண்டனைக்குழலா திகயம நைபுல்லும் மலர்க்கணை இவ
ருக்கெய்தமதன் னெண்ணுடையோலும் என்னஞாயம்

தர்க்கவா திரெயனும் தண்டமினெனும்நேரி தன்னுருக்குத்தனி
நோகிர்த்தசாமி சொந்தலநிறையுண்டு துல்ககே பூமிசொரியுத்தசனா
சொல்லெளளிகேணம் என்னஞாயம்

—0—

வாவணி ஆதிதாளம்.

சைபயோகேருகமயாபாந் சாற்றும் மொழிபிவிடை தாருமை
புர அனவயோகேமதம் அன்புநிய விவகையென்று அயகின கடவுள்தா
இன்னுதறப்பொருடொழிகய என்னஞாயம் சைபயோகேரு

பஞ்சயில்க்கணங்கள் தீமுணை சபாரிவெகுசருமச்செய்கிறை
ந்தெஞ்சொல்லி துருணைசேகன்மிசிறைத்த சிஸே கோலரா தேருங்
கல்லர் மொழியை சைபயோகேரு

அன் திருமுகையெய்த உதண்டு அணங்கச்சரிதைமுதலுயகிலன்
நுபயம்பாசெய்தலாற்புலகிமைசெய்வதென்று பாகும் ஒருமும்படி
தெய்வசொல்லி என்னஞாயம் சைபயோகேரு

பொய்ப்பேசும்புலவாவாயைமூடு-மூடு-மூடு மூடு- புறட்டுக்கவிபை
விட்டுப்போடு-போடு போடு-போடு- மெய்ப்புகழ்சபைதனிலே- ஒடு-ஒ
டு-ஒடு-ஒடு- மேதினிலரியயாற்பாடு- பாடு-பாடு-பாடு- பொய்ப்பேசும்
புலவாயை-மூடு-மூடு-மூடு-மூடு,

லாவணி-ஆதிதாளம்.

லாவணி-ஆதிதாளம்.

பொய்ப்பேசும்புலவாவாயைமூடு-மூடு-மூடு மூடு- புறட்டுக்கவிபை
விட்டுப்போடு-போடு போடு-போடு- மெய்ப்புகழ்சபைதனிலே- ஒடு-ஒ
டு-ஒடு-ஒடு- மேதினிலரியயாற்பாடு- பாடு-பாடு-பாடு- பொய்ப்பேசும்
புலவாயை-மூடு-மூடு-மூடு-மூடு,

கள்ளாண்ட மதத்தால்வருங்கேடு-கேடு-கேடு-கேடு கட்டுக்கவிபே
கம்மாக்கைச்சூடு-சூடு-சூடு-சூடு-மல்லு யுத்தஞ்செய்வந்தால்ஜாடு- ஜா
டு-ஜாடு ஜாடு-மட்டிகட்குச்சொன்னால் வருங்கேடு-கேடு- கேடு - கேடு
பொய்ப்பேசும்புலவாவாயைமூடு-மூடு மூடு மூடு

மதனதுபாதமதைச்சூடு-சூடு-சூடு-சூடுவழிசல்மார்க்க மிதுதோடு
தோடு-தோடு-தோடு-சதமென நம்புவோனாக்கூடு-கூடு-கூடு-கூடு-சற்
சனர்க்குமுன் கலைழே போடு-போடு-போடு-போடு பொய்ப்பேசும்புலவா
வாயை-மூடு-மூடு-மூடு-மூடு

அண்டம்சப்திக்குமது-கடு-கடு-கடு-கடு-ஜந்து மலராதேவர்கள்
நடு-நடு-நடு நடு-மீண்டலிண்டலமதி-தடு தடு-தடு-தடு மகாக்கொடி
பின்பாதம்-அடு-அடு-அடு-அடு- பொய்ப்பேசும்புலவாவாயை-மூடு-மூடு-
டு-மூடு

இதார்துவந்திடும்வாயை வேடு வேடு-வேடு-வேடு-எனவதேபார்
க்கம்சரி ஒடு-ஒடு-ஒடு-ஒடு-கிறைந்த சபைதனிலே- நாடு-நாடு-நாடு-நாடு
நீளிக்கோலிந்தசாயித்தே பீடு-பீடு-பீடு-பீடு- பொய்ப்பேசும் புலவா
வாயைமூடு-மூடு-மூடு-மூடு-புறட்டுக்கவிபைவிட்டுப்போடு-போடு-போடு
போடு

லாவணி-ஆதிதாளம்.

லாவணி-ஆதிதாளம்.

பொய்ப்பேசும்புலவாவாயைமூடு-மூடு-மூடு மூடு- புறட்டுக்கவிபை
விட்டுப்போடு-போடு போடு-போடு- மெய்ப்புகழ்சபைதனிலே- ஒடு-ஒ
டு-ஒடு-ஒடு- மேதினிலரியயாற்பாடு- பாடு-பாடு-பாடு- பொய்ப்பேசும்
புலவாயை-மூடு-மூடு-மூடு-மூடு,

க்காஸ்திரகடையிதயென்று பெடுத்துப்போடிம்க்க போக
னுக்குப்பொருந்தப்பாருங்காண்தக்கபுத்தியிதயென்றுபெண்
ண்டு நீ நடக்க.

(உத்தார்) சங்கையிலுருடன்கூடாதே
அவர்சாற்றும்மொழிகேட்டுதள்ள தே.

புங்கமுடைபுபெரியோர்கள் சேர்க்கையைத்தகன் னாறு புத்தியி
லாமல்கவிமெத்தப்படிக்குறையிப்போது

அந்தரத்தால்கலைமே அந்தருடன் அடித்து அண்டி அண்டிப் பிர்
மதாவேகுதித்து இந்தநிலைந்தசூபகனிக்குட்டங்குடிம்க்குறித்து
நேத்தியில்லாதகவிபாடிம்க்களேசிறித்து.

(உத்தார்) வாத்தியாரொன்றபேரு
வைத்துக்கொண்டுபென்னேரு.

போத்தியாவதை புலவாசிறுத்தியிப்போது புத்தியில்லாகவிமெ
த்தப்படிக்குறையிப்போது

தீரமிருந்தபுலவார்களே கேள்விகொண்டு சித்தம்வைத்தாச்சி
றியோன்விர்த்தைக்கேள் இன்றுமான்னுக்குத் தாய்தந்தையாருங்
பண்டு அவன்வளர்த்ததெங்கே மனம்புரிந்ததெங்கே சொல்கண்டு

(உத்தார்) கோயின்றியேசொற்கேளும்
கொடுக்குத்திதுப்புனக்குளும்

போதே அவனிப்போயெங்கேயிருக்குன்னொல்லீது புத்தியி
ல்லாமல்கவிமெத்தப்படிக்குறையிப்போது.

இதற்குபதில்சொல்லி எழுந்துசெல்லும் புளவியே பதல்துல்லி
பென்றாஸ்டேப்பை எடுத்தக்கவறுபென்னேரே குத்தக்கவுழியினுள்ளே
யிக்கமுடியாதுரீகோகறிவினா அவுடானம் அடையாதென்னேரே

(உத்தார்) துதிக்கவாக்குக்கோனேசன்
கோவிந்தசாயிவந்தாசன்

பூகலம்வாக்குக்கெதிர் படிவாடியேபுது புத்தியில்லாமல்
மெத்தப்படிக்குறையிப்போது

போது

மன்னம் தலாங்ங்ணம்

புறநாடு தேவனிலைணி ஆதிதன்மம்.

தபுருணபெல்லம்மெய்யென்று பேசினோகறிதொடுத்தபு
லயே வெகுஜனக்கூட்டத்தில் மாரனெரிபா துலைவினவினாஸையறிவி
ப்பிரே.

இல்லவிடினே உத்தந்தப்பிதுந்தனெல்லம் பெந்தன்சையி
செய்யியோகேதொடுத்த வெந்தனருருவடிபைத்தாழ்த்து வணங்கிமி
கயேத்திச் சொல்லுமதுமனவெத்த காலைதமுட்களும் இரத்தப்
பேசுவாரோடது சிறியைமயத்தமேயுதித்து கண்டபடிபாடி னுழண்ட
லாதோர்களுடம்பா காரிமுஞ்சியில் தூப்பாரோருமிந்து.

(உத்தார்) வல்லபயிலைபாட்டுபொடாதே.

வாய்வாண்டெறுதிப்பே ஓடாதே.

வெல்லத்திையுன்னாருமோடோடோடெலித்து மனமொடி
யெய்வனோவெகுஜனக்கூட்டத்திலுமாரனெரிபா துலை வினவினாஸை
யறிவிப்பிரே.

சங்கையி ஆறிச்சுபையில் பங்கடப்பெவாருண்டோ சபையில்பொய்
பேசுதற்கு ஊமைப்போலே தப்பையடித்துத்தாளம்போடும்படிபகரு
வார்தாணியில் கடுகென்னெண்ணிலை அங்கம்மேர்த்தும் மையப்பயோ
பொங்கிச்சேரும்படிக்கி அஞ்சிப்பயந்து இரத்தபுவிமேலே பேசுகண்
டபெவிபோல் எத்தனைக்கண்டு அஞ்சிஅறநூலது உமதுபெடியாலே.

(உத்தார்) மங்கையர்கள்சிறிக்கதவிட்டி

வந்ததுபோதுமுங்கைகடைகட்டி

வெங்கைகூத்தமென்று உவங்குமுல்கிறந்து வெடிக்கப்புவிசத்தி
டபெண்ணேவெகுஜனக்கூட்டத்தில் மாரனெரிபா துலை வினவினாஸை
யறிவிப்பிரே.

தேசத்தோர்கள் நகைக்கடோசித்துக்கவிட்டி திரிவதுனாலே
கிரத்திவாரேதேவாதிதேவர்முதலாம்மாரனெரித்தாய்செப்பியிலே
உமக்கோரிணையேதே துசிபாய்ப்போனவனைபிசென்று சொல்கின்ற
தேவதீவர்கள்உம்கமவிடீடுப்பிரேகாதே தொந்தரவுக்கிடம்ப சந்ததாற
துமிமீங்கள்சொல்லுவதற்குமிலைபார்ப்பாதே.

(உத்தர) பாசவாயைதிறந்துபாடாதே

பார்த்தவர்களைக்கின்றாளுகாதே.

விசைமுறுக்கி மிகயோசிக்காமலே வந்தவிபரங்களை யெனக்குச சொல்வீரோ வெகுஜனக்கூட்டத்தில் மாரனெரியா நூலைவினவினுல்தையறிவிப்பீரோ.

மன்மதன் இன்னவனென்றறியாமலே நீங்கள் வாக்குவாதங்கள்செய்ப்புவிமேலே வந்ததுமேசரியோ புந்தியிழையீரோ வல்லபனென்றிளாணிக் காலே கன்மவிதிவசத்தால் அவனைமுதலெனவேகருதியிருப்பதுநீரோதாலே கவலைப்படாமலே கவனித்துநீரொனக்கு காட்டுவீர்நூலெடுத்துநாவாலே.

(உத்தர) நன்னயமாகவே நீமிகப்பாடு

நவில்வதில்லாவிடில்யெனந்துநீரோடு

வில்மாரன்கதை சொல்லவல்லபன் நானென்று விளம்புங்கோவிந்த சாமிநாசனனேரோ வெகுஜனக்கூட்டத்தில் மாரனெரியா நூலைவினவினுல்தையறிவிப்பீரோ.

—()—

தேள்வி லாவணி - ஆதிநாளம்.

மதனெரியலையெனகதைசொல்புலவா உந்தன்வாயையடக்கிமுடிஆந்தவழியிருந்தால் இந்தச்சபையோரறிமமறைப் பொருளையெடுத்துப்பாடு பண்டிகென்றால் தீரின்னதொழில் விண்டுமுன் நடத்திவந்த பான்மையையறியாது அந்தபஞ்சபாணன் மடிந்திட துஞ்சிடும்உயிர்களெனபகர்ந்துவந்தா யிப்போது விண்டுநன்மதனையே உண்டிசெய்தவற்குயெண்ணி மலர்க்கனைதப்பாது அந்தவிஷ்ணுவை அனந்தகாலம் நினைந்துத் தவஞ்செய்து மவுனந்திருக்கும்போது.

(க வி.) நித்தியமாய்விருமாய் நினைந்தபசம்பொருளாகி சத்திபொடுசென்று இத்தலத்தி லெனையினைந்து உத்தேச முணர்ந்தருள்வாய்.

(லாவணி) விண்டகண்டிகண்டுமுன்சினந்துகளிகூர்ந்து கன்னிஆய்ந்து அதமதனெரியலையெனகதைசொல்புலவா உந்தன்வாயைய யடக்கிமுடி.

நான் நடத்திய சாமத்தொழில் துரிதமாக ஒன்றளித்தருள்குலாயென்று அறியவிளம்ப அரசுளரித்தபோதிலும் மோனமும் அங்கன்வியமலன்வெகுண்டு யினமில்லாதெமைவினையாதிருமாலுக்கு இந்திரமாகவே தொண்டு செய்வதென்று அறியக்கடவுளென்றுயின்று சாபமுடனேகுயென்று.

(க வி.) நீதிருகுகபாலியென்னும் பரமேஸ்பரிநெஞ்சம் மகிழ்ந்து பரிசுக்கும் சாபம்போலெனத் திருமால்மனங்காந்து ஞானமும் என்னும் மோனமாயின்று இருக்கவென்று அந்தமதனெரியலையெனகதை சொல்புலவா உத்தன்வாயையடக்கிமுடி.

மால்செய்திடும் தவத்தை சீலமுடனேசத்தி மதித்தவிடத்தில்போன்று உன்மனதின் கலையெனக்குறையெனமால்மனமகிழ்ந்து, நாழ்ந்து கோலகுமரனுக்குக் கொடுத்திடும் கொடுஞ்சாபம் குறைந்திடும்படி காய்ந்து கொடுமாமென அவனழிந்தபின்னருபியாககொண்டிடும் போலென்று.

(க வி.) என்பதாய்வரங்குடுத்து யீஸ்பரியாள்சென்றபின்பு மன்மதன்பிறக்கும்படியாய் மனதின்லினைக்க அன்பு கோலமாக திருமால் மோகி மனதிலாகி அந்தமதனெரியலையெனகதை சொல்புலவா உத்தன்வாயையடக்கிமுடி.

அப்பதாக உத்தன்மார்க்குவினை அறிந்திருந்தேன் போட்டி அழகக் கடி அட்டிசெய்குறைய புஜபலத்தான்மையெனக்குகாட்டி டேப்புதுந்த னுமீதில் கம்பு துறாஜர் ஜாதிஸ்கும்படிக்கிநாட்டி ஜெகம்புகழ்ந்திடும் பாடும் கோவிந்தசாமிதாள் தினம்பணிகாமாட்டி.

(க வி.) வேதாசமசாஸ்திரவிதிகளைப்பார்க்காதவிண்ணே இச்சபையோர் அறியல்மொழிகொட்டா.

அட்டாமுடா எழுந்துபோடா அழியுங்கேடா அந்தமதனெரியலையெனகதை சொல்புலவா உத்தன்வாயையடக்கிமுடி.

கேள்வி-லாவணி ஆதிதரவும்.

சித்தசனேதோசி சிறப்பாக அவைதனிலேபேசி சினத்திலோடிவந்து தட்சணங்கையைவீசி அத்தனையேசி அறைந்தாலெனக்கொருநாள் அருமை ஆகமங்களையிங்கொடுத்துவாசி.

(உத்தரர்) புத்தியில்லாமூடாபுலம்பாதேநீபோடா

சித்தங்கங்கி அவைதனிலேபேசி சினத்திலோடிவந்து தட்சணங்கையைவீசி.

அங்கசன்பெரிதென்று லீங்கரனைமுன்னுதித்துவின்று அமட்டுகிறு அதுவனையின்றவரிடஞ்சென்று சங்கரனவர்பண்டுதர்க்கன்சொல்லைக்கேட்டுமடிந்தாரோயின்று.

(உத்தரர்) சங்கமாய்ச்சொல்லும்வேதம்

சபையுடையதாகாதம்.

சிக்காரமாகப்புகழ்த்துபேசி சினத்திலோடிவந்து தட்சணங்கையைவீசி.

பெரியோர்செய்தநூலை பேதிக்கஒண்ணு நொருக்காலே பேயா பேதைபுத்திபடைத்தாயினிமேலே அறியாய்க்கவியாலே அந்தமாக அகற்றுகிறீர் யிவ்வேளை அகமகிழ்த்து அன்பாய்விருசெவியால்கேளே.

(உத்தரர்) கரியானையுரித்தகர்த்தன்புரமெரித்த

திரிமம்பகனையிகழ்த்துபேசினத்திலோடிவந்து தட்சணங்கையைவீசி.

பின்னல்கோரட்டுசட்டம் பிரிவுதப்பிபேசினல்லவரும் நஷ்டம்பின் புவரும்பிழையால் படுவீர்பெருங்கஷ்டம்கன்னிராஜாத்திசட்டம் கட்டுந்துமொழிந்தால்பதஷ்டம் கவிசேஷவிர்த்தசாமியடக்குவார்வுன் கோஷ்டம்.

(உத்தரர்) பண்ணாதேயென்று அடித்து

பழிப்பாருன்னேப்பிடித்து

சின்னபின்னமாகச்செய்வார்தோசி சினத்திலோடிவந்து தட்சணங்கையைவீசி.

அபிடா கவிஞர் அரண்சிவிரென்றனியாயவார், தைப்பேசி ஆனந்தம்பெரியோர்கள் நிறைந்தசபைதனில் அங்கசன்பெரிதென்றுவீசி, கனகனவென்ற டேப்பைலாசித்துககரியேயாடலாமோ கஞ்சாவெயியினால் அஞ்சாமலேபொய்க்கவிவந்து சொல்லப்போமோ புனலாயெரியலையென்றால் பூர்வத்தில் புறட்டுமறையுண்டாமோ புத்திகெடத்தனமாய் புலவா கிண்குந்து புறணம்பொய்க்கப்பதாமோ.

(உத்தர) மனதிலுணர்ந்துபாறாமல்வந்தாய்பெருங்கேடா

மகிழ்ச்சியாய்சொல்லவையமனதிலுணர்ந்துபோடா

அதிலேகமாய் அரண்சிவிரென்றனியாயவார், தைப்பேசி-ஆனந்தம்பெரியோர்கள் நிறைந்தசபைதனில் அங்கசன்பெரிதென்றுவீசி.

மகனையின்றமாதாபிதாபேர் இன்னதென்றசபையில் சொல்லுமங்கைரதியாடாமா ஓங்குமனஞ்செய்தனங்கண்டுபுல்லு இடமாயிருபெருங்குடி கனம்பொருந்தும் இசைத்தவிதத்தைவின்றாட இதையறிந்து சொல்லாமல் இச்சபையைவிட்டு எழுந்துவுன்மனக்கிசெல்லு.

(உத்தர) பதபதைத்து ஓடாமல் நின்றயென்னேறாய்

பண்டுபெரியோர்மொழியைப்பிசுகாமல்பதில்மொழிகூறாய்.

ஆனலாய்தகிக்கவிலையென்று சொல்லவனியாயவார், தைப்பேசி-ஆனந்தம்பெரியோர்கள் நிறைந்தசபைதனில் அங்கசன்பெரிதென்றுவீசி.

(அபிடா கவிஞர் அரண்சிவிரென்றனியாயவார், தைப்பேசி-ஆனந்தம்பெரியோர்கள் நிறைந்தசபைதனில் அங்கசன்பெரிதென்றுவீசி.

பஞ்சபாணன்ரதியைக்கூடிவெகு நாளாய்ப்புத்திரபாக்கியமில்லாமலிருந்த பாணையறிந்தேயிப்பேறுகூழியாறாய்த் தொல்வாய்பெனக்குப்பெருந்த தஞ்சம்தஞ்சமென்று எத்தன்குருபாதத்தில் சரணம்செய்தால்அறிந்து சதுர்மறைபுறணம்விதிப்படி உமக்கு தத்தவுறைப்பாதிருந்த.

(உத்தர) நஞ்சையுண்டவரையிழிவாய்ப்பாடாதே

காயைப்போலேகுலைத்துவனமாக ஓடாதே

அஞ்சாமல்பொய்க்கவிவந்து அனியாயவார், தைப்பேசி-ஆனந்தம்பெரியோர்கள் நிறைந்தசபைதனில் அங்கசன்பெரிதென்றுவீசி.

யெமுகம்பறாசம்மோனையில்தகவியை யெண்ணிடத்தில்பாடியே ய்த்தப்போடலாமென்ற யெண்ணமிங்குவிட்டுத் தன்மனைக்கேழுநாள் சமுசாரமிருக்குமிடத்தைபாராய்ந்து தட்சணமேதேடி உன்சமநி தாகவிகளெல்லாம் அவளுக்குமுன்புலம்பினால் சாந்தபாங்கத்தெய்வம் நாடி.

(உத்தார்) திமிரூல்சாஸ்திர விதியைத்தள்ளினால் ரவிசிறந்தகோ விந்தசாமிகவியால் குத்துவேன்தாவி.

அமுர்தமுண்டியீசனை அற்பமாகவெண்ணி அனியாயயார்த்தை பேசி—அனந்தம்பெரியோர்கள் நிறைந்தசபைதனிலே அங்கசன்பெரி தென்றவீசி. (அடாகவிரூபா)

—[]—

தடாக்கா-கேள்வி எவணி-அதிகாரம்.

யேண்டாகம்மாதாதுள்கிராய்முடா யெமுகம்பறாச மோனையுடன்பா ட்டா பெத்தன்கேள்விக்கிஜவாப்சொல்லத்தெரியாவிட்டால் யெழுந்துச பைக்குப்பின்னால் செல்வாயோடா அசைச்சுணக்குகள் இன்னதென் னு அறிந்துசொல்லுவாய் பெந்தன்முன்னேறின்று அந்தடிபெத்திப்போ கலாமென்று யிந்தச்சபையில் அகத்தைப்படைக்காதே மூடாகீ சென் னு இசையிலலாகவிகள்பாடாதே மூடா யெமுகம்பறாசமோனையுடன்பா ட்டா.

தழையடி துடைகணக்குச்சரியா தநுவாயோடாமதுகுடிவெறியாத தலைத்தனமாக சபைதனிலேவந்து தர்க்கம்பேசாதா நல்லழிதெரியா பிழையிலலாமல் பாவினங்குறியாபிரித்தும் பதவுடயில்லாமல்நெறியா உந்தன் பிதத்தெல்லாம் இன்றைக்கிபார்த்துவிகிடுகிறேன் பின்புலருங் குறைக் கண்டறியா இழைத்தகலிவிக்கடலென்றறியாமூடா யெமுகம்ப றாச மோனையுடன்பாட்டா.

கவிகள்செய்தால்முன்னாலவைகள்சொல்லு கனத்தசபையோர்க்கு முன்கண்டிபுல்லு கவனமாகவேசொல்லத் தெரியாவிட்டால் கசடா உ டைப்பார்கோட்டால் உன்பல்லைசெவியாரப்பாட்டைப் படாதேசொல் லு செம்மையாகதுலாராய்ந்துகல்லு செப்புங்கவிகளெல்லாம் ஒப்பார் பெரியோர்முன் செய்தவழிவிட்டுசெய்யாதேமல்லுஎவ்வெந்தன்ருகவை வெல்லாமூடா யெமுகம்பறாசமோனையுடன் பாட்டா.

புலபலகவிகளைப்பாடி பதரிசொல்லுவதுண்டோபேடி நலமில்ல
 பித்தனைத்தேடி நமதுறைக்க லாமோகீக முஜுமதில் வீடஅவன்யெதிர்த்
 துதணலாயெரிந்தானென்று மிதித்துதிடமுடன் அரனிடம்யெதிர்த்
 துதிங்களுடையோன்மலர்நாணுந்தொடுத்து வனாயுதம்உண்டோகீரில்
 லு வாய்திறவாதே பின்செல்லு.

—[]—

உட்க்காலாவணி.

புலபலகவிகளைப்பாடி பதரிசொல்லுவதுண்டோபேடி நலமில்ல
 பித்தனைத்தேடி நமதுறைக்க லாமோகீக முஜுமதில் வீடஅவன்யெதிர்த்
 துதணலாயெரிந்தானென்று மிதித்துதிடமுடன் அரனிடம்யெதிர்த்
 துதிங்களுடையோன்மலர்நாணுந்தொடுத்து வனாயுதம்உண்டோகீரில்
 லு வாய்திறவாதே பின்செல்லு.

அ - டாமதன்கதைமெய்யெய் அனலா னுலிகதை பொய்பொய்நட
 டுபெரியோர் பணிசெய்செய்.

நன்மார்க்கமதிஸ்மனம்வைவை பலபலகவிகளைப்பாடி பதரிசொல்லு
 வதுண்டோபேடி.

கேள்வி லாவணி.

கன்னபின்னுவென்று சபைதனில்வந்து பலகதைசொல்லும் புல
 விரோ காமன்னரியையென்று உமதடைய க்ருத்தையும்விடுவிரே.

(கன்னபின்னுவென்று)

அண்ணல் அரன்வழிகண்ணல்அவனெரிந்த ஆகமங்களுமிருக்கஅ
 தனை ஆரூயாமலே விதைவில்லாபொய்கள்பேசி அவையில்லந்தாயேபெ
 ருக்க.

(கன்னபின்னுவென்று)

ஆதிபரமசிவம்அல்லஅதனை முத்தலாகமென்மேலேபேசி அய்யோ
 வநதாயேயிந்த பொய்துவிருந்தாவின் அவையில் யெடுத்துவாசி

(கன்னபின்னுவென்று)

ஓவியெரிந்தபொய்மாரனெரிந்ததுமெய் ஒதியநாலைக்காட்டி ஓ
 கினை அதல்லாவிடிவ் லுங்காய்சிறந்தகல்ல ஒழுங்கல்ல உங்கன்பாட்டி.

(கன்னபின்னுவென்று)

நல்லபுத்தியுமக்கு வாறுதிருப்ப தென்னகைப்பிழலும், அந்நா
னவிக முறைத்தேன் வினாகவாண்டேபினை நல்லபுத்தியுமக்கு
(கன்னபின்னவென்று)

பெய்யோ பெய்யோ வெல்லும் தய்யோ இதைநிரியக்கிழங்குநல்ல
லிலையே பேருஞ்சபையைவிட்டுபோதும் உய்துபுத்தியுமக்குநல்ல
லிலையே
(கன்னபின்னவென்று)

உன்னி உன்னி என்னிடம் கொன்னிசெய்தாலும் தய்யோ உய்து
கட்சியேதோர் தரும் ஓதாமல்சிலகவிடாருபணங்கள் செய்யவந்தாயேபெ
ருக்க
(கன்னபின்னவென்று)

மாணிலம்புகழ்கஞ்சைகோவிற்குசாமிதாசன்வழுத்துஞ் சொல்லைக்
கேட்டு வாடிச்சிலர்கள் படிந்தோடிப்போனாக வந்தமார்க்குந்சிறிந்துக்
கேட்டு
(கன்னபின்னவென்று)

கேள்வி லாவணி-ஆதிதாளம்

சகலருமரியனன்கேழ்விக்கேட்டுமேன் சாக்கிரதையாகனேறே சம
த்துடன்சாத்துவாய்புலவோரே.

பகலவனெளியினால் இருளாநடுங்கிப்பயந்துசொல்லுமிடத்தே பக
ர்த்துசொல்லுவாயிச்சபையிடத்தே.

ஆளிஆதிலேகொண்டுதேவர்கள்கடி. அமுர்தங்கடைந்தமத்தை அ
ன்புடன்யாள்பெடுத்தார் கயத்தைப்பிடித்தே.

(உத்தார்) கயத்தின்பேரேசொல்லுவாய்நேரோடிவோரே
சகலருமரியனன்கேள்விகேட்டுமேன்.

ஆதிசிலன்சத்தியை இடதுபாகத்தில்தைத்த ஆதமங்களைச்சொல்
லு அன்றுமுப்பறம்யெரித்ததைக்கண்டுவெல்லு சோதிநிலவுதன்னில்
ஆயக்களங்கத்தைதெரியச் சபையில்புல்லு ஜெகமெல்லா ம்ளினங்கும் கு
ரியன்பல்லு

(உத்தார்) உன்டயகோபம் கொண்டிமே சாபங்குத்தார்மம்—ச
கலருமரியனன்கேள்விகேட்டுமேன்.

ஆமைத்தோண்கலங்கநாடி உமைமெடிவாதாடி அம்பலத்திலு
கண்டு ஆதிசிலன் தான்பம்பறம்போற்குமுன்று செல்கையாகவேபார்த
துச்சேர்த்து திடமுடனேபண்டு இருபையுடன் ஆமைவாகப்பண்.

௩ (உத்தரம்) விடுவெடுத்த கடலிப்படுத்து சொல்லுவாய்விரித்து-
சுலருமரியனான் கேள்விகேட்டுநேன்.

கங்கைகுலத்துதித்த பெங்காநகோவிர்தசாமிகவியோகன் கடல்கு
ழ்புவிபெயவ்ந்துதிக்கும்பாகன் வாதிகள் கண்டிமுதனெரியலையென்றுவந்து
சொன்னுங்கண்டு அவனைபும்வாயைக்கிளிப்பார்கண்டு.

(உத்தரம்) சொல்லாதேசாக்கு அறுப்பார்நாக்குகல்கியையிறக்கு-
சுலருமரியனான் கேள்விகேட்டுநேன்.

—(—)

கேள்வி லாவணி.

அரணையல்லாமல் அருந்துதியைப்பெரிதாய் அஞ்சாமல்சொல்லிவ
வந்தாய்யேலவா அவளுடன்பஞ்சு கர்த்தாக்களைப்படைத்ததை அறிந்
துபாறாமல்வந்தாய்யேலவா மூவரும்ஒருருபமாகியேவந்து மூவராட்சுதர்
களைநெயித்தாநே முன்புஆயிரத்தெட்டண்டபிண்ட மூற்கதைமுன்புசி
னமாய்ப்பிடித்துக்கிழித்தாநே பாலமார்க்கண்டனுக்குளன்றும் பதினாறு
ய்த்தந்து பார்க்கிரமசூத்தனைஉதைத்தாநே பதறும்பாலகன்சொல்லு
வ்வையெக்கேட்டு பத்தியாய்ப்பணிந்து ரீசொல்விநே ஆவலாய்மதுக்க
ளைஉண்கின்றபடியால் அவன்பெரிதென்றாய்யேலவா அவளுடன் பஞ்ச
கர்த்தாக்களைப்படைத்ததை. (அரணே)

சிரித்துப்புறமெரித்ததில்லைநடேசர் தம்மைசிறிதென்று சொல்லி
யேகத்தாடுகிறாய் சிசுபாலகனந்தவச்சிரநிறுபங்னை சிதைத்தறியாம
லேவாடுகிறாய் தேவர்கள்சூடி அமுர்தன்கடைந்து ஆலகாலவிஷத்தைபு
ண்டு களித்தாநே தென்றல்ரதத்தோனை பண்டுமேருமலையில்செந்தண
ல் நெத்திக்கண்ணு லெரித்தாநே, அமுதண்டோனாத் தள்ளி அருந்து
தியைப் பெரிதாய் அஞ்சாமல் சொல்லிவந்தாய் நீயலவா அவளுடன் ப
ஞ்சுகர்த்தாக்களைப் படைத்ததை. (அரணே)

யெமுகம்பறாசமோனை இன்னதென்றறியாமல் எதிர்த்துப்பாடவந்
தாய் டேட்ப்பைவாட்டி, எந்தனிடத்திலுந்தன் கவியைநாட்டி ஏமாத்த
லாடுமென்று துந்தனமீட்டி, திரிநுல்பறவைகொக்குமயிறைப்பிடிக்கிலை
த்து சிறந்தசபையில் விருதென்றுநாட்டி, சிருங்கவிக்கிப்பிசாசைமீற ஒ
ட்டாமலெந்தன் சிறந்ததுருவென் சருதாநாட்டி, அரிகிரிமதேவர்கள்
பிடித்தும் அரணைச்சிரிதென்றாய் நீயலவா அவளுடன்பஞ்சுகர்த்தாக்க
ளைப்படைத்ததை. (அரணே)

17

கி.ன் ம தி லா வு ணி.

கவிராயினென்றுயிர்த கனத்தசபையில்வந்து கட்டியில்லாமல்சொ
ன்னால் செவியூரிப்பார். கடுகடுத்துயிப்போகலஞ் செய்வாயேயானான்
கனத்தசபையோருண்ணைக் கட்டியடிப்பார், புதியில்மந்திரங்கட்கு பெரி
யோர்பஞ்சாட்சரத்தைப்புதழ்ந்துசிவசிவாவென்றுதரிப்பார் பூகலமெ
ங்குங் கவிசிவகமென்றுபேர் பெத்தபுண்ணியன்கோவித்தசாயி புதழ்ந்
தறைப்பார், அமுதுண்டோனாததள்ளி அருந்ததியைப்பெரிதாய் அ
ஞ்சாமல்சொல்லிவந்தாய் நீபலவர அவருடன்பஞ்சகர்த்தாக்களோபடை
தகதை.

சிக் காரம் - லாவணி.

நில்லுநில்லடி அன்னடைக்காரி - உன்மீதில்மையல்மீரி- எந்தன்
தலைக்கேறி-உந்தனிடம்வந்தேன்மீறி. (கில்லு)

தலையில்சடைநாகம் சடைகுச்சிகட்டி - தாளப்பூகொண்டாபட்டி
பதக்கம்வாகுகட்டி தொக்குதே உன்நெத்திலுட்டி (கில்லு)

நெத்திபட்டம் ஓத்தினவோலைஒட்டி - புருவத்தில் மைதிட்டி,
வேலின்கண்ணைக்காட்டி. பெங்கேபோறாய்நீசீமாட்டி. (கில்லு)

மூக்கில்மூக்குத்திமின்னுதடிமாதே-பேசர்புலாக்குமீதே- வைரம்
தத்துகோதே-பெங்கேபோறாய்நீயிப்போதே (கில்லு)

காதில்லைஜிமிக்கிலோலே க்ரு-குருநெய்குடக்கு- அன்னகொப்பு
ஜோக்கு-சந்திரமுருகுநெய்குதாக்கு. (கில்லு)

களுத்தில்கண்டசரம்முத்தமாலை கோதும்பைசாமவேலை - சாடு
மாமேலே பிராளுதேநாகம்போலே (கில்லு)

மகாக்கடிகைபோடுகிள்ளட்டி-சந்திரஜாய்மாட்டி- சாந்தின்காரை
பூட்டி-பெங்கேபோறாய்நீகண்ணாட்டி (கில்லு)

மார்பில்கார்ச்சுப்பிரவுக்கைவிளங்கி-அதினமேல்நெத்தவங்கி-தை
விந்துகுஞ்சம்தொங்கிகடகம்உந்தன்மேல்துலங்கி (கில்லு)

கையில்கங்கணம்ஜோடோ-பாசபந்து - பாட்டில்வேலையுயர்ந்து-ப
வளங்கள்சிறந்து-இருக்குதேஉன்னைநிறந்து (கில்லு)

ஐந்துவிசில்நெத்தனமோதிரம்மாதே-அழிவெழிபுக்கோதே-அ
ழகாயிப்போதே-ஜோலிக்குதேஉன்விசில்மீதே (கில்லு)

இனய்யிவ்விந் துதேயின்னஸ்கொடிபோலே - மத்தாப்புசேலேமே
 லே-ஒடயாணம்இரத்தந்தாலேசெய்திருக்கூர்வேலை (சீவ்லு)

காலிப்பாடதம்பாதலாந்தண்டை-கொலுசுவலைகன்றே-கோதும்
 பையிலிசெண்ணே-பெயங்கேபோறுய்இனிசென்றே (சீவ்லு)

கஞ்சைகோவிச்சாமிசெய்தபாட்டு-அனுதினமுங்கேட்டுகொண்
 டாடிதுகவேட்டு-கலந்திருந்தார் துயர்போட்டு (சீவ்லு)

சிக் காரம் - லாவணி.

மாளேமாரணத்தேடி-மருகஅழைத்துவாடி-மாதே

கோதே-இப்போதே-பையல்மிறுதே மாணே

வாளேஞ்சபைக்குமேயி-வருகிறேனென்றடிவி- வஞ்சமாகவேபா
 விவாறுதிருந்தாலாவி-வைப்பேனாயினி-இப்புவிதனி - செப்பினேன்க
 ண்மணி-வஞ்சியேசென்று-கொஞ்சும்காதினக்கண்டு- அஞ்சிவாடினே
 னென்று சஞ்சலமுறைக்கன்று மாணே

காமலாகிறிமீறி-கண்ணைதலைக்கேறி-கண்கள்சுழன்றுசீறி- தனையா
 ய்வருகுதேநரி, காகினிமோர்பெண்ணே-தேசியன்றெவ்வே-ஏகவாக
 ற்குழ்மனே-கன்னல்லில்மதன்றானே- இன்னம்வாக்காணினே- என்ன
 செய்வென்மாளே-மன்னனைப்பிரிந்தேனே மாணே

பத்தாபெண்பிரிந்து-பஞ்சபாணம்சொரிந்து-பாங்கியேஅமர்புரி
 ந்து-பாமன்கண்ணாலைரித்து, பார்தனில்விடுத்து- மாதசொல்கடுத்து-
 ஞ்சுதாபெண்ணைக்கெடுத்து பங்கம்ஆனேனெனது-அங்கந்தணலாகுது- து
 ல்கவழிசொருது மங்கையேஇப்போது மாணே

தஞ்சைநகர்கோவிந்தசாமிகவிக்குகத்த- சையிலவாடிநீ இத்தஞ
 ணத்திலோடியே-அந்தசங்கித்தனையேத்தி- ஈங்கைமலர்சாத்தி- அங்க
 ணைப்போற்றி, சந்திரக்குடையோணைநாடி- எத்தன்துயர்கொல்லவாடி
 அந்தாச்சுருக்குசேடி-செத்தமிழ்வாணிபாடி பாணே

உன்னைக்கண்டுமைபலானேன் பெதுகத்தமோடிமனமுருந்துக் கூ
 டிஒருமுத்தம்நுலாபெண்ணையி-கன்னல்மாளகணையாலே- பொருக்
 கேன்காமவாணை, எளிற்றஞ்சமலர்வதனஅஞ்சுகமேதடைசெய்யாதே-

நன்னயம் மிதஒளிற் பெண்ணாசே. நீயுமிப்போதே நன்றாய் நகைத்து சை
ந் தருளுவார்த் தைசொல்லகுரீதப்பாதே,

உத்தார் அன்னையுடையபெண்ணே
மின்னையுடையதண்ணே,

உன்னிதமாய் மஞ்சமீதி லேறிவினாயாடி - மனமுருந்துக்கூடி - ஒரு
முத்தம் தருவாய் பெண்ணாடி. அன்ன

இந்தவேளை தையுபிரிந்துச் சோடிமடமானே யேதேது அரைநிமி
ஷத்தாளுவேனோ யினிரானே, சந்ததமுன்னினுமனது சல்லாக இருப்
பானே, இந்தசமையமறிந்து யெந்தன்வார்த்தைக் கிணங்காததுமானே.

உத்தார். கந்தமலற்குழல்மாதே
பந்துஸ்வையுடையகோதே.

உந்தன்பாதமலர்க்ருச் சாணமசெய்தேன் ஒருகோடி-மனமுகந்து
க்கூடி ஒருமுத்தம் தருவாய் பெண்ணாடி. கந்தம

நில்லுநில்லுக்கண்ணைக்காட்டி யெங்கே சென்றுபோறாய்-அரைநி
மிஷம் உன்னைவிட்டுப் பிரியேன் மனமிரங்கிச் சேறாய், பல்வினொளியை
க்கண்டு பதைக்குதென்னுயிரைக்காறாய், உந்தன்பவள அதாயெனக்கி
சைந்து இன்பரசந்தாராய். கந்தமல

உத்தார். சொல்லுமுத்தன் குழல்க்கிடோ
விலுபுருவத்துக்குகோடோ,

உல்லாசமாய் இந்தசிலவிற்புணர்ந்து சுகந்தாடி-மனமுகந்துக்கூடி -
ஒருமுத்தம் தருவாய் பெண்ணாடி. சொல்

யெங்கிருந்து இங்குவந்தீர்கீங்க எரிந்திரகாடோ அங்கவெய்க்கிற
ந்தயிந்திருணி தானமுருக்கிடோ பொங்குநீர் முறதுநீர் பானா
உங்கநவீடோ. அந்தபேரதனமைத்தபெண்களுருப்புநிறைந்த
காமிடா.

உத்தார். பங்குமில்லாத ரெத்னமணியே
தங்கவொளிந்திறந்தவணியே.

ஒங்குர்புகழ்கோவித்தசாமிகவிதை நீங்கள் பாடி - மனமுருந்துக்கூ
டி ஒருமுத்தம் தருவாய் பெண்ணாடி. பங்குமில்

சிங்காரம்-லாவணி.

என்னகாலம் பிரிய-என்னகாலம்.

அன்னகடையுடைய பெண்கொடியுடைய அமர்கள்வரும்படிதின
ந்தினந்ததியே, உன்னவிடுத்துயான் போவகவிகியே, உறுகுதுருகு
தென்னுசெய்துவினந்தியே, என்னகாலம்

அம்புவிமுகமொடு மின்னலின்புடையுந், ஆனாயுங்கிருபையால்
பார்க்கின்றவியுந், செம்பவளநிகருகளொடு இனியும், சேருவனுவெ
ன்றதிபங்குறேன்மதியுந். என்ன

கந்திரமான உன்னிதழைக்கடித்து சொருகடன் பஞ்சனைமெத்
தைமெல்படுத்த, தந்திரமாய்க்கும்பஸ்தனைக்கோப்பிடித்து சாசஉல்லா
சஞ்செய்து உன்னையானவிடுத்த, என்னகால

மரணேதேனை மயிலேருயிலே மயங்குதேனமன்னு செய்துவ
ன்றிலே, வானோர்புத்திந் தஞ்சையிற்குயிலேவளருங் கோவிந்த
சாமி சலிக்கின்னமயிலே. என்னகா

சிங்காரம்-லாவணி.

மங்கையேமோகனமானே இங்கிந்தமாய்பெயங்கேபோறாய் வா- ம
லைவனக்களைச்சுற்றிப் பார்ப்போம்வாவா செண்பகம்மருவியிருவாட்சி
பின்னையொண்ணை பார்ப்போம்வாவா, சிறுமல்லிகைமுல்லையும் பார்ப்
போம்வாவா, இன்பமாய்மனோஞ்சித பாரிசாதபுஷ்பம் பார்ப்போம்வா

உத்தார், கொக்கிறகுமந்தாரைபச்சைனேசமே

மறிக்கொழுந்துமல்லிகைபுஷ்பம்வாசமே.

எகபிறமானபூவு மாதனேறோஜாவும் பார்ப்போம்வாவா-மலைவன
க்களைச்சுற்றிப்பார்ப்போம்வாவா, கொக்கிறகு

சஞ்சிதஅனாஸபதம் மங்கையேபோய்தின்னுபார்ப்போம் வா-
வா-தின்போம்நல்லகாவுலாப் பழத்தைவாவா நல்லகொடியிந்திரிக்கை
பெண்ணையோய்தின்னுபார்ப்போம்வாவா-சல்லபகடையுடையபெண்
னாவாவா, கொக்கிற

(உத்தார்.) எ லுமிச்சம்பழமும்கைக்கியோகியமே
இன்பமானமலைச்சுரும்புநேசமே.

ராஞ்சிதக்குழஞ்சிரும் சித்தாப்பழம் தின்னுபார்ப்போம் வாவர்
மலைவனங்களைச்சுற்றிப்பார்ப்போம்வாவா மங்கையே

அண்டரண்டபட்சிபுற அழர் தபட்சியும்பார்ப்போம் வாவா
ஈசையாளிபட்சிதன்னைபார்ப்போம்வாவா மங்கையே

அகண்டப்பயிரியென்னும் சக்கரவாளபட்சிபார்ப்போம் வாவா
அன்பாய்லீலைசெய்யும்பட்சிபார்ப்போம்வாவா மங்கையே

உத்தார். காலில்பஞ்சவர்ண இன்பந்தாரூமே
பலவிதமாய்க்ஞயில்களும்கூவுமே.

வஞ்சியேமாங்களைக்கொஞ்சிக்கிரையாட்டைப்பார்ப்போம்வாவா
மலைவனங்களைச்சுற்றிப்பார்ப்போம்வாவா மங்கையே

வேதகுநூதபெரியோர்தபோதனைப்பார்ப்போம் வாவா
தவஞானிமுனிவரைப்பார்ப்போம்வாவா மங்கையே

வேதரிஷிபிரமரிஷிசப்சரிஷிகளைப்பார்ப்போம் வாவா
பாதம்சேர்வைசெய்துநாம்போவோம் வாவா மங்கையே

உத்தார். சிவன்தவம்செய்துநர்மேருலவில்லெனிலே
தேன்மொழியேமலரம்பைநாந்தொடுகுவேன்

மன்னுசிவன்மேல்பாணம்தன்னைத்தொடரேதகம்மா வாவா
மலைவனங்களைச்சுற்றிப்பார்ப்போம்வாவா மங்கையே

—()—

சிக்காரம்-லாவணி.

மன்னுமெனைப்பிரிந்தாயோடெனதுதந்தை
கண்ணுலெரித்திறந்துயோ.

பொன்னுமேனியெரிந்தசாம்பலைக்கண்டு மென்னுவிழித்தமகை
முன்னுளிலேதவத்தில்தென்னுகுறைசெய்தேனே இன்னான் உனைப்பி
ரிந்து இன்னம் இருக்குநேனே மன்னுமெனைப்பிரிந்தாயோ

ஆண்டவனார்பெற்றமதனையானும் உனைவேண்டிமித்ததவம் புரீந்
தேன்மீண்டசர்ப்புஆபாணம்பூண்டசிவனிடம்வந்த மாண்டதும்தனை
யதிகே பாண்டுரொங்கன் அருளிதோ மன்னுமெனைப்பிரிந்தாயோ

பின்னையென் றும்தெரியாதோ யிசன், தவத்தில் கொள்ளிவள்ளம் வி
ளாதோ தென்றாகவினோவிந்தசாமி உள்ளமும் உருகிப்பாடவள்ளல்
அருளாலேயெய்தன் உள்ளமும் உருகிப்பாட மன்னுமெனப்பிரிந்தா
யினோ கோவிந்தசாமி உபாத்தியாயர் கவிமுற்றிற்று.

—()—

சீ. கடைக்கலேனும் பரம்பொருளே எளிபனாந்தானே - கடைக்கண்டி
ந்தமார்சீமனே தேவா-ஆராயமுடவந்தபெதிரிகளையோட்டி-அப
செய்யம் அனாதர்களுக்குக்காட்டி-வினாயகவேயெனக்குநல்லினைவப்பூட்டி-
வினவம்படியேயருள்முட்டி.

உத்தரர். நீரணிக்தோரீனகிருபைசெய்வாய்
கித்தியானத்தேயருள்பெய்வாய்

தாரணகாரியாநியும்பாபெனாக்கோமாளே
கடைக்கண்டிநிந்தபார்சீமனே.

உ. உன்மெற்றிக்கண்ணிலேயெள்ளிபலையென்று - உகந்துசொல்
வுவோனாயின்று-முத்தாழலினையுசைத்தகால்கொடுநீவென்றுமுறை
யிடுகிறார்கள் இப்போதின்று.

உத்தரர். தந்தசொற்களைவாங்கி
சொடாளுளத்தூவுகிகி.

கந்தமெந்தனிடம்வந்து அமர்ந்துயிருப்போனே
கடைக்கண்டிநிந்தபார்சீமனே.

க. உத்ப்பைபக்கினித்தவர்கண்டலையில்மாட்டினாடிக்க - தபவுபுரிமெ
ண்ணமும்முடிக்க ஒப்புலநவரில்லையென்று அண்டங்களும்வெடிக்கஉ
பையாடுகிறார்வார்த்தைதுடிக்க-

உத்தரர். முப்புரம்பண்டெறித்ததேவா
முடர்க்கெதினோவாவா

கற்பெனையெந்தனுக்குக்காட்டுகின்றாள்வேனே
கடைக்கண்டிநிந்தபார்சீமனே.

ச. உம்மைமன்னுநீமாநெய்பெரிதாகமெண்ணி உனையாடுகிறார்வார்
த்தைகண்ணி - இம்மைமறுபையிலே இவர்க்குத்தரித்தாங்கன்பண்ணி-
யிடுகிறதவனையுண்ணி.

உத்தரர். நன்மைமெனக்குமிக்காங்கி
காலிலம்புகமும் தஞ்சையேட்டு

கம்போலேகவிபொழியுங்கோவிரந்தசாமிதாசனையுணை
கடைக்கண்டிறந்தபாரசீமணை.

—()—

பந்தவிஞ்சிங்காரம்புரம்புராரும் பென்னலேலை-பறக்குதே மகா
மீன்தம்பாரமாய்ப்பந்தல்மேலே கந்தமாய்வாழைநீதாரணம் குலைகள்
ட்டியிருக்கு-கமழ்தேன்முடிபுஷ்பசாம் தொடுத்ததென்னுருக்கு அ
ந்தமாய்ஜாலர்கள் நிஜாள்வரிசையாடசிறக்க-அதினமேலே ஜோடிஜோ
டியாய் சிட்டுகள்பறக்க.

உத்தார். ஜர்ஜலஜல்லைமேலே
ஜர்ச்சாமுகப்புஷ்பந்தலே

விந்தையாய்ப்பந்தலுள்பிரகாசஜால்லேலை
மறக்குதேமகாமீன்தம்பாரமாய்ப்பந்தல்மேலே

உ. மாகதப்பலளபோதிவைகருளொளிகாட்டி-வளையார்ச் சந்திரகா
ந்திரட்டங்கள்பூட்டி-திரமிகுசரிகைஜாலர்கள் தங்கக்கல்ட்பட்டிதிடமா
னகுஞ்சம்படுதா அங்கங்கேயோட்டி-தறைபுகழ்திராணைகுளவுகள் சன்
னல்புரமாதம் ஜகைஜகையாக ஒட்டியிருக்குதுபார்வசேடம்.

உத்தார். அண்டர்ஸ்மல்லர்கள்சிறிவர்கள்மேலே
மண்டபங்கலைகுவோலை

அஞ்சகப்பஞ்சவர்னஸ்வரீயென்னவெருவேலை
பறக்குதேமகாமீன்தம்பாரமாய்ப்பந்தல்மேலே

உ. மம்மல்லாவிட்மெலர்மேல்விரித்தாச்சதார்ப்பலகை-மலர்ச்செண்
டுகிடயதமயக்குதேபன்னீர்ச்செம்பு உலகைசர்க்காடிக்குடுதலக்காரா
ற்சரலாக்கை-தனிபெஞ்சிவரிசையாற்காலிசமிச்சியென்னஜோக்
ன்னக்குட்டிபெண்ணைக்கண்ணைக்காட்டிநஞ்சிட்டுவூட.

உத்தார்-சந்திரகாமானந்தமேலே
வந்தவர்களைநோநூந்தலே

விந்தையாய்ப்பந்தலுள்பிரகாசஜால்லேலை
பறக்குதேமகாமீன்தம்பாரமாய்ப்பந்தல்மேலே

ச. பஞ்சமெட்சணவிதவஜனர்கள்கொண்டாட்பேலபலேசவாசென்
ஒப்பாரிகளிலின்பாட அஞ்சாமல்வருண்டேப்பூமிதினிலீபரி அலக்கா

மாசுவாலதப்பிரமணியர்துருசரி நெஞ்சார்தசொல்லும்பிரசங்கமதூ
கல்கண்டு-அவர்கேசர்பாமேலாவணியாக்கரும்புதுண்டு

உத்தார், ஐயாஐயா அமுர்தமொளியபாட்டு
மெய்யாமெய்யாசகலர்களுங்கேட்டு.

எத்தன்மேல்தயவுசெய்துபாரும்பாரும்மெய்யவேலை
பறக்குதேமகாமீன்ஓய்யாமாய்ப்பந்தல்மேலே

க. மாபுலவர்கீளகீர்கேட்டகேள்விக்கியிப்போது-மறுமொழிசொல்
வதுமறைவழிபதுதப்பது-சிறுபாலனுனமார்க்கண்டன்மீதுலேமன் சி
றிசெவ்வகைசெய்யும்போது ஒருமைக்கிடாவும்திலேறி-வரும்போது அ
ப்பாலகனும்அவனைத்தூறி-வாதாமீம்போதுபூசைசெய்தவின்காதாமீறி.

உத்தார், பெருங்கோபங்கொண்டீசன்தனதுகாலாலே
பிறங்கவுதைத்தீர்த்தக் காலன்றையுமபுவிமீடலே

மாண்டகைச்சவன்கிடந்ததுண்மையிப்போது
மறுமொழிசொல்வதுமறைவழிபதுதப்பது

உ. அந்தகன்விழுத்தினாலவனியெனுப்புவிமாத அப்போது உடவி
ற்சிகைத்தாங்கவெண்ணு-முத்திவந்துபெயர்மனையெழுப்புமின்று இப்
போதுஅவன்விழுத்த அழுநாளவன்மனதிரங்குபான்றிது

உத்தார், சந்தமாதச்செய்யவந்தமெனைத்தானே
தயவாகமெழுப்பித்தந்தாரோசீமானே

மக்கவிரதன்கதைதன்னைப்பேசவந்திரிப்போது
மறுமொழிசொல்வதுமறைவழிபதுதப்பது

ஈ. மாண்பிப்பாலஅவனுக்குஅருபந்தாராது-மாண்மழுக்கித்தவர்கெ
ட்டிவன்வென்றிப்போது-விசமாகவந்தகேட்டகேள்வியுத்தந்த வி
சைபந்தாதயல்லிதுவேறிருந்தால்சொல்தப்பது

உத்தார், ஆரவாரம்செய்துபாட்டுச்சொல்வதைசிறுத்தும்
அனியாயவாதுசெய்யவேண்டாமதுகருத்தும்

வாரமுன்றல்லபாடிப்பாருஅஞ்சாது
மறுமொழிசொல்வதுமறைவழிபதுதப்பது

கொண்டர்மனைபேஉண்டுஉருவஞ்செய்தகானே சோதிக்கவே
னுமென்றுவந்ததினாலாந்தானே-அண்டர்புகழ்வேன்மான் ருபாய்த்
தானே-அக்கினதுண்மைத்தகாபத்தால்தாந்தானே

உத்தார். மண்டலம்புகழ்மென்குறுகோவிந்தசகமி
மாணக்கராகிய ஆத்மோராம்சொல்நேமி
வஞ்சமாக்கவிசுட்டிவந்ததொவ்வாது
மறுமொழிசொல்வதுமறைமழியதுதப்பாது

—0—

(க) கவிசெய்வாரில்லெனைப்போல் ஒருவரில்லையென்கின்ற கவிஞர யாவாரும் கதறாமல்பதறாமல் என்கேள்விக்கிவிடை கழிகிலுணர்ந்து தாரும். ஆதிவஸ்துவென மன்மதனெனவேயறைகின்ற நூலேது அதை யிந்தசபையோர் அறியும்படிக்கியாக அன்புடனேயோது நீதியாகஅவ ன்யெரியலையென்று நீர்செய்யும்பொய்வாது- நிலைக்குமாகலைக்கருள் ஒரு விபாபுகர்வத்தை நேர்ந்திடுமப்போது, உத்தார். யெதினாலுனக்குப்பிரா ணவிரோதம். எரியாதஓகோவருமேபிரஸ்தாபம் வேதனையிலகரம் இத னுல்வினையுமனங்கபேதம்-காதுக்குமனதுக்குமின்பமான பூர்வகாரணங் களைப்பாரும். (கத) வேதாகமபுறணமீதிகாசமலைவகடே மேதினியினு ள்ளோர்க்குச்செய்கை காதராமாவலாய் இவைகளுட் வெவ்வெற்றி வெவ் வெற்றி வேள்பிரமமாய் சாதாரணத்துவொழிகின்றதோ அவனையேசர் வபரிபூரணயென்பதோ-நீதாநெடுத்துவைசெய்காவாயிந்த அவையினில் நெஞ்சமகிழ்வாகியின்றே, உத்தார். இன்றுஉமதுகவியால் மன்மதனரி யலையென்று சொல்வதுஒருவரும் ஒப்பமாட்டார்கள் இன்னநூலில் இன் னைகவியென்றுவகுத்துக்கூறும்

(கதற)

(உ) வகுத்துக்கூறுகின்றபுறணசித்தாந்தத்தைமாற்றிடுமவல்லோ ரோ-வனக்கத்துக்கிளுக்காய் இங்கமானபொய்வாரித்சொல்லோரோ மிகுந் தஉமதுபுத்திபோனபடிக்கிவார்த்தை வினம்பிடுமவல்லோரோ - வீரநம்ப நெடுங்காலம் நரகக்குளிதனில் வீளுவாய்வல்லோரோ, உத்தார். உத்தாபப் பாருமிதைசாஷிந்தவண்மை-பனிதிக்கிறிபனியடைவதேதன்மை. தத்துக்கொவ்வாதசேதி இதுனாச்சாத்தப்போமோ உபாதி. கதாநம்ப மிலங்குக்கும் நரகுக்கும்சமமாமோகாட்சி யிதனாலேதேடும் (கத) உத்தா ரமானமனுமானம்கட்சிப்பிரமாணங்கள்பேசி திரதானம்மூன்றினிலும் ஆகமத்தின்படியேநீர் இதனியவேண்டும் உமாறனவார்த்தையிதனால் எ ன்னபயன் நல்லோர்கள்உணர்வில்லாத கரமானம் யெனைநினைப்பாய் அ தையின்றிப்போற்றிநீர் கறைகுவிடு,

கரைபுரண்டவெள்ளத்தின்முன்னுந்நம்புநிலைநிற்குமோ
கற்றோர்முன்பென்னகவியாம்உன்கவியே,

(௩) உன்கவியென்கவிகளையெல்லாம் கற்றோர்முன் உறைசெய்ய
வருவாயா-ஒவ்வொன்றினுமில்லக்கணபடிதவறாமல் உதாரணந்தருவாயா
நன்குதவாத அன்னிதமார்க்கத்தில் நவிலுவதொருவாயா நாரவாயாஅங்
கணவாயா-தாசர்நடத்திடுத்பெருவாயா உத்தார், தன்ம-வில்லல்லஉண
ர்வையுண்டாலும்-தனியுமோபசினொல் தனக்கினைபோலும்-பின்கலகம்பு
ரிவதாலும் பெய்பிரளிநிற்காதொருக்காலும் கங்கைகாத்துவாய்பாசமு
தலங்கம்கடவுள் கொடுத்ததே.

(கதறாமல்)

காசினியெலாமயக்க புராணசித்தாந்தமதைகவலையாக யோசனைசெ
ய்தே வின்பொதுமொழிகளென்று-மாசிபடு வானமதிற்சப்பாஸெட்டா
வாயால் வின்பொய்மொழியைப் பேசினுக்கால்-ஆசுபடும் அவ்வுலகை
விட்டுபோட்டு அவையைவிட்டெழுந்துநீர்சொல்லுவீரே,

உத்தார், ஆகாஇதென்ன அபாண்டமபாண்டமய்யா

உங்கள்முதாக்கள்செய்திடுந்திமைஉங்களுையேசேரும்

(௪) உங்கள்முதாக்கள்செய்திடுந்திமை உங்களுையேசேர - உரைத்
துமேபொய்க்கவி கட்டிவந்துளாயில் உரைத்திரே மனதார-திங்கள்தரி
த்தயிசன்றுதல்விழியால்சிதைத்தபதனைதீர-செல்வனேமுதலென்றிவ்வு
லகத்திற்செப்பினபளிதீர.

உத்தார், யெங்கள்குருபதம்வணங்கிரீயேத்து

இனையில்கோவிந்தசாமிதாசனாப்பார்த்து

புகழில்மெய்தான்வேர்த்து செலாம்செய்திடும் நீர்ப்பார்த்துகங்

கத்தியே விசனப்படாமலே கவலையாய்மனந்தேக்கு. (கது)

(௧) நில்லாதேவாயைமெல்லாதே தடவிப்பட்டைச் சொல்லாதே
மாட்கள்தன்போலே டேப்பைக் கையாலெடுத்தி-பலபேர்களுமட்டிலா
வணிதொடுத்து-நாலுபேர்முன்பாக பாடுவதைக்கெடுத்து பாடவந்தாயி
ன்கே,

(நில்லாதேவாயை)

(உ) மதவைக்குடித்து உன்பதியதுகேட்டு - மாணம்வெக்கமென்ப
தைமறைத்திட்டு-புதுமைசாயிறுயென்றுபேரிட்டு - பூதலத்தோர்கள் ந
கைக்கபுறப்பட்டு எதிரில்வந்துலைபோடாதேதலைபோடாதே(தடவிப்)

(ஊ) புருஷனுயிருந்தால் கிரமமாய்ப்பாட்டா பெண்பிள்ளையானால்
யெழுத்துநீதட்டா-மறுமொழுகேள்விக்கி சீக்கிரந்தேட்டா மறவாதேரு
ருபாதத்தைநாட்டா-உன்திருக்கு முருக்குயிங்கே சொல்லாதே நிலலா
தே. (தடவிப்பா)

(ச) காமன்கதையைப்பாடியேஜோக்காய்-கவியைப்பாடவந்தாய் நீ
முருக்கா-கோவந்தசாயிசேஷன்பாடிந்தடாக்கா ஜெகத்துப் புலவனென்
றுவைநீதாக்கா உன்னிடங்கையிங்கேசொல்லாதேநிலலாதே (தடவிப்)

————— (*) —————

(க) போதும்போதும்உன்வாயைமூடிக் காண்பொய்க்கவி புலவீரோ
புளுகவேண்டாம்எரியலையென்றீடற மதனெரியாதபாட்டைப்பாடிபோ
கலாமென்றுவந்து நால்பேர்கள் கூடி-மார்க்கம்விட்டு மார்க்கம்பிடித்துப்
பாடி உங்கள்குருவையழைத்துவாயோடி-அவர்க்குக் கொஞ்சம்புத்தியு
ரைப்போம்நாடி- தண்டர்விளியாலெரிஞ்சாரோமேவி - கருத்தையரியாம
லேகீபாவி-இந்தப்படி யருணசலப்புஅணத்தில் இருக்குது நீபாரோ.(பு)

(உ) எத்தவித்ததினலும் வெல்லாமென்று நீங்கள்பாடவந்தீர்கள்
வேட்டு இப்போது மதன்யெரியாதநிலைக்காட்டு- மந்தபுத்தியால் நீங்க
ள்மதனெரியலையென்றபாட்டை குப்பையிற்போட்டு- யெங்கள்குருமலர்
ப்பதஞ்சென்றுசூட்டு- தங்கியிப்படிசெய்தோம் நாங்கள்பாட்டு தயவுட
ன்ஒப்புமிதைக்கேட்டு-போதும்போதுமூங்கள் பொல்லாப்பிரசங்கமதை
பிரட்டாதேயெந்தனோ (புளுகவேண்டா)

(ஈ) காண்மெரிஞ்சானென்று கம்பறுமாயணங்கருத்தி நீபாரு-அ
தனுடையகருத்தையறிந்துகூறு-காந்திமதிலேசொல்லுங் கருத்தையறி
யாமலேகத்துறீப்புலவோ-காரணம்பின்னம் சொல்லுவேனுங்கள்
ரோ-இன்னம் கொஞ்சம்சாத்திரங்களைப்பாரு-இப்போது மதனெரியலை
யென்றீரோ பித்தக்கவிறுயா போதும்போது மூங்கள் வாயைமூடிக்
(புளுகவேண்டா)

(ச) தஞ்சைக்கோவில்தசாமிசொல்லும் மதியைக்கேட்டு டேப்பி துந்தனாமிட்டி-இப்போதுநீங்கள் பாடுகிறபாட்டைவிட்டு-குஞ்சிவியா ல்மாதன் எரிபாதபாட்டையெல்லாம் காவேரியாற்றில்போட்டு - குழற் தைபஞ்சநாதன்பாட்டைநாட்டு-கலையுணர்ந்தகவிரூயசோ பாடும்பாடிடக் கையாலாகாதென்றுமேதும்-போதும்போதும் உங்கள்வாயைமூடிக் காண் பொட்டைக்கவிரூயசோ. (புளுகவேண்டா)

—()—

(ச) இலிமேல் ஏதுஉன்னுடையவாது யென்னிடஞ்செல்லாது இ ப்போ-இசைக்குங்கேள்விகண்டுறைக்கவேணுந்தப்பா துமாது ஒளிபிரத தெங்கே அந்தமார்க்கஞ்சொல்லுமிங்கே வகையுடனேமிகத்தயவு நெ மாதுஒளியெரிந்தநாவிருந்தாலிப்போது. (ஏதுஉன்)

(உ) மங்களமாகப்பெற்றதந்தைதாயார்பேர்கூறும் - அவள்மாமன் மைத்துனன் அக்காள் தக்கையுட்பேறு - சிந்தைமகிழ்ந்துதெளிந்துநாடி செப்பவேணுங்கவியா ல்பாடி - சிறந்தோறே கல்விதெரிந்தோரே செப்ப வேணுங்கவியாளால் ஒப்புமபடிக்கியிப்போது (ஏதுஉன்)

(ஈ) நன்னயமாயவளுக்கென்னவாத்தியம்ஐயா - நாளும்ஏறிசவாரி செய்யும் வாகனமேதுமெய்யா-செம்மையானசாரதியாரு அவன்திரண்ட படையுக்கூறு-திடமுடனேவெகுருணமுடனே- அவனைசிந்தை மகிழ்ந் துமணம்முடித்தார்பேரிப்போது. (ஏதுஉன்)

(ச) இத்தகைகள்விக்கியெந்தவிதமாகிலும்சொல்லும்-இல்லாவிடிலோ வர்கள்டேப்பு துந்தனாத்துசெல்லும்-கந்தமலருடைய நேசன்கவிபொ டுக்கோவில்தசாமிதாசன்-கலையுணர்ந்தோர்- மிகத்தெளிவுணர்ந்தோ ருடையபஞ்சந்தம்பிள்ளைசொல்லும் கேள்விக்கி யிப்போது. (ஏதுஉன்)

—0—

(க) எங்களைவெல்லு ஒருக்காலும் உங்களால்முடியாது-எளிதில்ம தனெரியாத நூலிருந்தாமெங்களுப்போது- சங்கையுடம்பினிலேசென்று மில்லாமற்கவியாடி தாழ்வதுசரியாமோதது வெரியாய்ப்பலரும் ஒன் றாய்க்கூறு-திங்களணிந்தோன்வியாலே எரியலையென்று பேடிருசபை தனில் எரியாதால் இருந்தால் எட்டாநீங்கள்தேடி.

உத்தார். பங்கப்படுவீரிகளுலே இக்ஞலே. பார்த்தவங்கள் தூசுப பார்புவிமேலே-எங்கும்உமைப்போலரிவினர் மூடர்கிடையாது (எளி)

(உ) அஞ்சிப்பயந்துயெழுந்தோடாகிருந்துயெங்கள்நேரோ- அறை ந்திடவல்லமையிருந்தால் அறியசபையி லுணாப்பிதோ- பஞ்சைப்போலே பறக்கடிப்பேன் எதிர்த்துவந்தபேரை-பாவலராயிருந்தால் அவமானம்வ ரும்கொல்லுவீர்ணோ.

உத்தார். மிஞ்சிப்பேசாதேவாயைமுநிம் வாயையுடும்-வீண்தர்க் உச்சைவிட்டுயிங்கேபோகும் என்செய்வோமென்று மனதிலிரெண்ண ம்வையாதே (எளில்மக)

(ங) ஆகாதபொய்மொழி அறைந்திடம் அம்பமூட நக்கு அடிமேல டியடித்தால் அம்மிக்கருமென்றவாக்கு போ துமோ வீணாகும்புவிதனிலு னைத்திடும்வாக்கு- புத்தியரும்படியாகவு சதந்த் திவோம்சொல்அதை நீ க்கள்சாக்கு.

உத்தார். வாகைகொண்டிடமுடியாது - வருத்தம்வருமேவிப்போ து-யேகமாகவேகூடியிருந்தா லுங்களால்முடியாது. (எளில்மத)

(ச) திருவையில்வாழ்ந்நரகிம்மநாயக்கரிடமிருந் த-சிறப்பாகவேறி யபஞ்சந்தம்சொல்லும் தமிழாக்கிரைந்து வெறுவிதுயோடாமலே வேள் யெறிபாதகனைகளைத் துறந்துவெகுநனம்நிரைந்தக்கூட்டத்தில் விளம் பவேணும்மெல்லோரும்நிரைந்து.

உத்தார். பெரும்பிழைவரும்பிதனலே-இருந்தபிரியம்தப்புகே உ ன்வாயாலே இரவில்மின்மினிகோற்றத்தைப்போலோடாதே. (எளி)

—0—

(க) போகசேஷமத்தைக்கேட்கும் உத்தண்டபுலவீரோவாரும்-உட் கார்த்துமொளிகூறும்-அன்னைப்பிதாருருஅனை வருரோசுகம்நாங்க்குஷற் புதமொழிதாங்கள் இன்னிலத்தனிலெங்க வினையதம்பிராருக்கும் பாங்க ள்-என்னத்தைச்சொல்லோம்போங்கள்-தம்பிசின்னவனென்று - யிருந் தோமே-அவன்செய்யும்வினோதங்களைத்தாமே-உன்னுகமாக ஒருவார்த் தைக்கிடங்கொடுத்துநீரும். (டட்கார்த்து)

(க) தருமவேதசாஸ்திரம்சகலதுங்கந் துத்தெளிந்தானே - தருண மிதுதானே-மருவவயதிலவன்பலபெயர்பேச்சைக்கேட்டானே-பன்னியை

விட்டான்கோனே - அருமைப்புரோகிதவாநாடி அளகானந்தச்சத்திரந்
தேடி- ஒருமைமாயிப்பொருத்தம் நெறுமித்திருக்கு தோலைப்பாரும்.

(ச) இத்தவிதமிப்படியிருக்குதென்றென்மேல்மனம்நாடும் எளிதிரு
ந்ததும்-சுந்தைமகிட்சியாயுள் சிமாட்டியார்க் குச் சொல்லிப்போடும்-
சினத்திலவரத்தேடும்-அந்தமாய்கோவிந்தசாமிதாசன்- அவரடியேனான்
பஞ்சந்தம்வாசன் உங்களமனங்குளிர எங்களிடவேவந்துசேரும். (உட்)

ஓம்ஓம்மூலாதாரப்பொருளே ஓம்ஓம்மூலாதாரப்பொருளே
ஓம்ஓம்மூலாதாரப்பொருளே
மாலயன்காணாமறை முதல்முடிவே
மைந்தனையாளும்பரவடிவே.

(ஓம்ஓம்)

சாலபிலக்கியதவிழெனக்கருள்புரி சமயம்நம்பினேன் வந்தாநரிஆல
காலம்போல்கொண்டு அடியேன்மனதில்நின்று ஆஞ்சாமல்-அசட்டடா
அமட்டிவாயின்று

(ஓம்ஓம்)

இத்தருணம் பாலன் நம்பினேனானேயே எதிரிக்கிவக்காரமாலயிரு
ந்துவிடாதேரீயே, தத்துவமுக்கோணந் தன்னில்தங்குகின்றபொருளே,
சமயம்நம்பினேன்வந்தாளுந் பாதகடலே.

(ஓம்ஓம்)

கருமணியாகிய கனகவடமணியே, சிறுவனைக்காரும் சிவசாமியே,
மருமனமதர்கொண்டு தூவினேன்பரனே பதிபறியாதபாலன் தன்னையா
ளும்அரனே.

(ஓம்ஓம்)

—0—

ஆறுமுகர்துதிவாவணி.

கோலமயிலேரிவரும் குஞ்சரசகோதாரீரும், சீலபூடனெதொண்
டார்தினமும்வந்தென்னைத்தேட தெய்வானையுடன் கூடி சிறுவனுடனவா
பாடி.

(கோலம்)

எத்திசைபுகழ்பெற்ற-சத்தியுமையின்றெடுத்த - புத்தரனே வடிவே
லா பக்தனும்பெனையாளா அத்திமுகற்கிளைய ஆறுமுகனே லோலா
(கோலமயிலேரிவரும்)

சத்தருசங்காரவேலா சாம்பசிவனின்றபாலா வித்தையும் புத்தியு
ம்மிகவுமென்களிக்க, தத்தியியென்றுவரும் மயிலேறிவாமெய்க்க—கோ
லமயிலேறிவரும் குஞ்சரசகோதாரீரும்.

இப்புதியில்மார்களதை இசையுடனேபாடஇதை எள்ளளவேணு
மெனக்கிடருளன்றுவாரும் சன்னையளித்தயெந்தன் நாளில்வாராய்
சோறும். (கோலமயி)

மதனெரிய இல்லைபென்று மனதில்மிகக்கொண்டு - குதுசெல்லோ
னாயின்று சத்திவேலினைக்கொண்டு-குத்திமார்பையும்மொண்டித்தாய்ப்
பிளப்பாய்நன்று. (கோலமயி)

சிறிகைந ஈர்சிவசாமி-சிறுவன்கவிநாமிநேமி - மருமலராலேயுன்னை
அர்க்கித்தேனய்யனே கருணைவைத்தெந்தனையானும் பரபரனே(கோ)

— T. 16185

சரஸ்வதி துதி லாவணி.

செஞ்சொல்மொழுவாணியே-செல்லன்பணிந்தேனிதியே - வஞ்சி
யேயுனையனுதினம் தொழுதேனே, நெஞ்சிற்கவலைநீ நீக்கிடுவாய் செந்
தேனே. (செஞ்சொ)

சர்வலோகரெட்சகி சதுர்முகந்தேவதி-மாரினிலுனைவிடஅதரவா
ரிணிசீர்மிகும்புலவர்க்குச் சிறந்தமனனே. (செஞ்சொ).

தொல்லுலகில்மதன்சுதையை சொல்லவாக்கருள் செய்வாயேதன்
ளிவிடாதேயன்னை சரணமிகச்செய்தேனே வல்லவர்க்குபென்னே-வரு
வாய்பாலன் சொன்னேனே. (செஞ்சொ)

வருவாய்நாளில்நடம்புரிய வஞ்சகனாயும்உய்ய, பார்புகழ்சிவசா
மி சொற்கவிபாரம்மணி தார்மழையெனப்பதம்பொழிந்தேன் பரிபூர
ணியே, (செஞ்சொ)

— வனசுங்காரம் லாவணி.

வஞ்சிமாங்குயிலேவனசுங்காரம்பார்மயிலே - மயில்நடம்புரியுது
யென்னையிலே-கொஞ்சுங்கினிமரமேகுகதேபவளநிறமே கோடிச்சந்தி
ரஉதையம்போலும்பழமே-பஞ்சவர்னச்சிட்டு பாங்காகஜோடிபெட்டுப
தக்குதேயினியசப்தமிட்டு-பயிரியிருக்கையிலே,

சுந்திரப்புள்ளிமாணே-சொகுசாகக்கலையுந்தானே சோறும்லீலை
செய்யுதுதேனே-தந்திரப்புலிபதுங்கி - தட்சணம்ஓடானோதுங்கிதியில்
மானே-அடித்ததுபார்எங்கிகந்தவனய்தே- காட்டானேயுதே-மாதே-க
ரடிசுங்கல் கார்ப்பகுலங்கோதே-யாளியிருக்கையிலே,

சங்கங்குருப்பாடு-தலைகுனிந்துமேயுதேயீடு-ததியில்லக்கூர்கொடுக்
குதுபார்கோயி-யெங்கும் ஆன்னக்கூடி இணைபிரியாததுஜோடி-யேற்
கையாகடக்குது ஒயிலாடி-மங்கையென்ன பாடிஷ்வானம்பாடிபேசுதே
ஜசே - மார்க்கமதுபோலே யென்னுடன்பேசே சிக்கரூயிருக்கையி
லே. (வனசிக்காரம்பார்)

கருங்காடிசாரி ஒருவர்க்மரத்திலேறி - உல்லாசமாகப்பழத்தைப்பூ
ரி உருசைப்பதம்பார்த்து-ஒங்காரசுப்பதம்புரிந்து ஊட்டி அந்தர் அடிக்க
துபாரிருந்து-சருணம்புருகிளம்பி தான்வருதேவளயந்திரும்பி ததியில்
குஞ்சைபார்க்கவும் மனவிரும்பி சிவசாமிசெயலே.

சிவசாமி உபாத்தியாயர்லாவணி-முற்றிற்று

விநாயகர்துதி-லாவணி.

அரிஜம்மீங்கரனேசரணம் அங்குசபாசா அருள்சரணம் கரிமுகத்
தோனேகார்சரணம்-கங்கணபதிபோய் வாஞ்சரணம் சுருதிக்கெட்டா
தபொருளேசரணம்-சுடர்மணயேனாசரணம்- பெரிவிடஅருள்தருவா
ய்சரணம்-பித்தன்யான்பித்தற்றும் பொறுத்தாள்சரணம் தும்பிமுன்பா
தமலனாநாடி பறக்குதேதுகன்துறுக்கொடி.

விநாயகர்துதி-லாவணி.

ஆதியானசிவஜோதிருபவிக்னேசா - அனுதினம்உன்னுடையதியா
னம் அங்குசபாசா வேதனெளியினிற் கொண்டவனே கௌரீசாவித்தக
னே உந்தன்பாதம் பணிந்தேன் ஜெகதீசா சாம்பசங்கரசதாசிவா-சண்
டையுதைத்த மகாதேவா பாம்பனைவடமாய் பூண்டவாபரமபட்சம்வை
த்தென்னைக் காத்தருள்வாய் தும்பிமுகன் பாநமலனாநாடி பறக்குதேது
கன்துறுக்கொடி.

(*)

குருவணக்கம் - லாவணி

ஜெனிப்பேன் சற்குநஹீரோஜிபாதம்-சிந்தையில் நம்பினேன்
அனுதினம் மதுபடி தந்தேன் னமஸ்காரம்-மிகுந்த யிஷ்டமித்திரா
ளுக்குச் சரணம், சபையிலுள்ளோர்களுக்கே மிகவும் நமஸ்கரித்துப்
பாடுகிறேன்யானும், சிறுபாலன்செய்த கவிகளிலும்-பிழையிருந்தால்
பொறுத்துக் காக்கவேணும், ஹோக்கண்ணுஜுஜுஜுமம்சா - உடலொங்
தேக கொணுத்தமாஷா, செப்புவேண்டேப்பகை கைதனிலெடுத்தது

தந்தனானில் ந்திபைசொடுத்து, காக்கினால். ஸ்துதியெடுத்து முடித்து லீங்கார்க்கு தூபதிபங்கொடுத்து, தம்பிமுதன்பாத மலரை நாடி பறக்குதே துகன்காவிற்கொடி.

கேள்வி-லாவணி.

தந்திரமானசாந்தன்கேள்விக்கி ஐவாப்புசொல்லுவாய் ஆதாரம்இந்தவிதம் அறிவாயோசும்மாநீ-எதிர்த்துப்பாடினென்னபாறம வடத்தறையிலேமல் நடத்தக்கோபுரம் சிகரம்முன்னுலே தரித்தானே நடுநிறங்கட்டித்தூணுகள் நிறுத்தி அப்புறம் அடிப்படைபறித்தானே கோவிலுங்கட்டி குளமதுவெட்டி நாடித்தாகமாய் வந்தமானே வாயில் லாதமான்தண்ணீர் குடிக்கையில் பார்த்து பொட்டயன் சிரித்தானே இந்தவிதம் அறிவாயோ சும்மாநீ

உச்சிதமானஒருகுதியை அது உயர்நிலைசொல்லமுடியாதுசின்னது மல்லபெரிபதமல்ல அசுளாளீளமுங்கிடையாது-சையுடிலே காஹமிலாசிப்பாசவாரிசெய்குறானதுமீதே-அவனைத்துக்கித்தொண்டதிவேகமாய் அண்டபுவனமெல்லாம்பறத்துதே இந்தவிதம் அறிவாயோ சும்மாநீ

ஆறுகுளம்கிணர்யேரிகள்குடித்துதூசுந்திராமல்குதியாக்கி லீந்தா கிணத்தைமேகத்தைக்குடித்துமேகமண்டலம்பாழாகி அப்புறம்பேயரியிஸ்பரணிடத்திலிருந்தகபாலத்தைமேயனேக்கியிஸ்பரணிடத்தில் இந்ந்தகபாலம்வைத்துதேயெண்ணேநோக்கி இந்தவிதம் அறிவாயோசும்மாநீ

முத்தத்திலேநூர்மறம்முளைத்துதுமையைக்கேளுங்காண் சாயிரு ஆகாசம்பேவந்துனிபாதாளங்கண்டு நிற்குதுவெகுசீரூ மதாமானகனி பார்த்துமுன்னுலே காம்பில்லாமல்தொங்குதேநேரே, அப்புறம் லீந்து பூவதுமலர்ந்து லீந்துக்கைத்துலய்வெவ்வேறு, மதாமானகவிசொல்லு ம்றயீரோயிமகிழ்தொசெய்தானோலய்வீஸ்தாரம் இந்தவிதம் அறிவாயோ

சிங்காரூ- லாவணி.

மதிவதனசுருந்தாயமானெயங்கேபோறாய் - வனிதையேசின்னு கூறாய், மதன்றதியும்உனதுவடிவுக்குக்கறாமோ- வஞ்சியான்சொல்லப் போமோ-அதிருப்மானவித்திராணிதானீடாமோ-அல்லஅருந்ததினானுமோடி.

உத்தார். வேதனுன்னெயப்படிபடைத்தானே

பெதுக்கொண்டுசிலைவார்த்தானே.

மகாதேவதபஷ்மிகெசய்துவார்த்தகேரூய்
வனிதையேநின்றுகூறாய்.

நல்லதாய் பெண்ணைமறித்து செய்யுங்கொண்டு-நானேரும்வழியில்
நின்று, அல்லவேனாய் உனக்குநாதன்கண்டு அறுப்பானே உனதுசி
ண்டு

உத்தார். பல்லுடைபடுவாய்நீதானே
பரமபுருஷன்புரியைமறிப்பானே.

நில்லாமல்ஒன்றுஞ்சொல்லாமலொடிப்போரூய்
வனிதையேநின்றுகூறாய்.

புகட்டாதேமெத்தஉருட்டாதேயிகவேமுழித்து-பார்க்குரூய் என்
னைச்சலித்து-தெக்கட்டாததுதிரபானத்தையேநதுக்கழித்து, சொல்லாய்ம
னாகிழ்த்து.

உத்தார். முகத்தோடேமுகம்சேரூயோ
ஒருசிறம்முத்தத்தாரூயோ.

கெழுடனேபெண்ணே பெண்ணிடம்வாழ்கவாரூய்
வனிதையேநின்றுகூறாய்,

இவ்வாறு நாதனுறைத்தான்முகந்து-யேறிட்டுப்பார்த்தான்மகிழ்ந்
துஅவ்வேனோ பங்கைநாதனை மனமுகந்து அணைந்தானே மனமிசைந்து.

உத்தார். திவ்யமானபொருள்சேடி
சிக்கிரமானகவிபாடி.

சவ்வாயிவிரோஜிதாசன்மொழிபாராய்
வனிதையேநின்றுகூறாய்.

—()—

சிக்கிரம்-ஸ்வணி.

மேகாநாதியேபொன்னுசொல்லுவேன்முகஸ்ததியே- ஒருதிரம்
சேர்ந்துச்சொல்லடிமதியை நாகமுடிநடையே-நாகம்போலேயின்னுஞ்ச
டையே-நவனம்மொண்டும்யின்னுதுபென்னபடையேதிரோகப்பட்டிடையே
அடிதேனையிஷ்டயிடையே, திகைத்துப்பார்த்தே னுன்னிடையே
மேகாநாதியே, என்னசொல்லு

விணில்பிரஸ்தாபம் மெத்தப்படுகிறாய் இதைன்னப்பம்- வேண்
டாம்விரும்பாதே இதைன்னப்பம். காணியினிஸாபம் கருத்தினிலவை
யடாகியாபம் கடினமாய்கொடுப்பேனுனக்குச்சாபம் தோணிப்பார்சி
தியே மென்னுசொல்லுவேன்முகஸ்துதியே. (என்கு)

சாபங்கொடுத்தாலும், என்னைக்கன்னியேவிடுத்தாலும்நதபலையெங்
தன் தலையையுடைத்தாலும், கோபஞ்செய்தாலும் குற்றம் சாற்றியே
வைச்சாலும், கடாமற்போவேனோ ஒருக்காலும் பாவிசொல்கதியே
முகஸ்துதியே. (என்குசொ)

துணிவாய்ப்பேசுவதை தோகைகெட்டுமேயிப்போதே; துணியே
வாடுவன்றனைத்தாள்நோசே, அணைந்துதிரோகம்தே-அரிவைதீர்த்தாள்
விரகவாசை, அன்பன்மீறோஜிசெய்தார்க்கவிதை கவிக்கருபவதியே-மு
கஸ்துதியே. (என்குசொ)

ஹிரோஜிராவலாணி முற்றிற்று.

விநாயகர் துதி.

வேதமுதல்விளங்கும் ஆதிமூர்த்தி விநாயகர்பாதம் பணிந்தேன்
வாழ்த்தி, துர்பிமுகமானகணேசா தொண்டர்தயர்நீக்கும் விஸ்வாசா
அம்பிகையின்மலர்லாசா அடியேன்பாடவரம் அருள்ஜகதிசா, வெம்
பினைன்காரும்கவலைமாத்றி. (விநாயகர்தாதம்பணிர்)

பரபகைபோக்கும் பஞ்சகரணை பத்தர்க்கருள்கொடுக்குத்தபாப
ரணே, ஆபத்தைக்காக்கும்பாணசிரணே - ஆதிபொருளான பெங்களா
ணே, விபத்தைப்போக்கும்மென்னைத்தேற்றி. (விநாயகர்பாத)

மென்னேரமும் உனதுபாதம்குதியே-மெனக்குவேறில்லை தயா
நிதியே, சொன்னேன்யான்இதயே உறுதியே-சுகம்கொடுக்கும் சகல
குக்கதிபதியே, மின்னடிபூசித்தேன்மலர்சாத்தி. (விநாயகர்)

வல்லமையுன்மோளிக வாகனத்திலவருவாய் யென்முன்னுகயெ
ள்ளாநம்புகழுவெஞ்ஞாக-இன்பவரந்தருவாய்யென்வினைபோக வில்லன்
வெங்கடற்றுவைத்தொழுகென்போற்றி. (விநாயகர்)

குருவணக்கம்-லாவணி.

சற்குருவெங்கடற்றுவை அடுத்தபூரணஞ்செய்து டேப்பைபகை
யிலெடுத்து, பற்பலவினோதஜவர்ப்கொடுத்தபாடிநிறை லாவணித்

கோதெழுதினது, காத்தனுலுநாதரனுலுவேதம்- கற்ற பெரியோர்களு
 னையுபாது, பெற்றபதமசெய்து பாடுகிறேன்னினேதம்- பிழைபொறு
 த்துக்கொழிப்பீர்வாப்பிரசாதம், தும்பிமுகன்பாதமலகாநாடி- பறக்கு
 தேதுகன்காலிக்கொடி.

புலனுலுந்தபண்டிதனைன்று பாவித்திருந்தோம்நீயே, பயனறி
 யாடுகிலகல்லைபெரியோர்முன்பாடவந்தாயே, பார்க்கமிருக்கதுன்மா
 ர்க்குத்தைப்பிறுத்த மனைகப்போலேபிதற்றி- இத்தவையத்தேதோள்
 கைகக்கும்படியாய் தொண்டைகம்பக்கத்தி மூர்க்கத்தினமாய்அலறாதே
 நீமெள்ளப்பாடு ஆமத்தி-மோசம்போகாதே நீரிந்தச்சபைதனில்மொ
 ழிந்தேனுனக்குப்புத்தி.

(உத்தார்) தீர்க்கமாய்சபையினுள்ளோர்பார்த்து
 செப்பவேணும்சரியென்றுமனமொத்து.

வாக்குசத்துவம்செய்யாதேயின்கே வகுத்திடும்உன்கவியைபயன
 றியாமலே கல்லோர்பெரியோர்முன்பாடவந்தாயே.

வித்தையின்யிக்குத்தவனைன்று உம்மையான்மியும் பெண்ணியி
 ஞந்தேன்-வெகுபேர்நிறைந்தசபையிலும்மை நான்வெளிச்சமாகத்தெ
 ரிந்தேன் சத்துவமிலை உன்களுக்குப்பாட வென்றுதட்சணமே புரிந்
 தேன் சண்டைசெய்யவேவந்தவனைன்று நன்றாகஅறிந்தேன்.

(உத்தார்)சத்தமாய்பாடும்படிக்கியின்னம்
 தோற்றவில்லைபோகவேணும்முன்னம்

கற்றவித்தைபைக் காட்டாதேயின்கே கனங்குறைவாயே - பயன
 றியாமலே-கல்லோர்முன்பாடவந்தாயே,

காரியம்ஒன்றும்உரியாமல்துணிந்து கற்றோர்மனம்பெறுக்கலை
 முழுதுங்கற்றணர்ந்தோமென்று கதறினாயேகுறுக்க-கோபம் வரும்ப
 டிப்பாடின்பெரியகுற்றம் உன்மேலிருக்க, கோறிக்கொள்ககலர்க்கும்வந்
 னனமீயே குணமாய்அவர்க்கொருக்க.

(உத்தார்) வீறஞ்செய்யாதே இனிமேலே
 வெற்றிபெறமாட்டாய் ஒருக்காலே.

வாரம்வந்தல்லபாடிப்பாரு பின்வாங்கோம் அறிவாயே- பயனறி
 யாமலே, கல்லோர்பெரியோர்முன் பாடவந்தாயே,

எங்கள் குருபதம் அனுதினம்பணிந்து எடுத்தேன்கையில் டேப்பு
எல்லோரும் புறம்பாடத் துடங்கினேன் கண்கணைவசாப்பு, சிங்காரமத
ன்கணதபாட வந்தாயென்று செய்தேனுனைமாப்பு, தெரிவாதினமாப்க்
கேள்விப்பாடினால் செய்தேவனுனைத்தோப்பு.

(உத்தர) சங்கப்புலவோர்மெச்சும்கேசன்

சற்குருவெங்கடறுவிந்தாசன்

பங்கயம்வராமலேயுனக்குப்புத்தியுரைத்தேன்பாடாமல்லுமையே
பயனறியாமலே, நல்லோர்பெரியோர்முன் பாடவந்தாயே

சிங்கார லாவணி.

சந்திராவணி சாசபூங்குளியே தையலேமன்கயல்விழியே, சிந்
தாமணி செல்வக்கண்மணியே, திகட்டாதபக்குவக்கனியே மந்தலாச
மாய் போறாய்எங்கேதனியே, மாமயிலே உணாப்பாய் என்குகனியே
அந்தமுடன்பெண்மாளே யெனக்கரிவிப்பாய்நீதானே பெந்தவித்தா
ல் என்னைசசேரடி பென்மனதாவத்தீரடி, சந்தரியேமனமகிழ்ந்துகயம்
கொட்டியுந்து, பெந்தன்வார்த்தைதவிப்பாய் தேன்மொழியேதை
யலேமன்கயல்விழியே.

பித்தனைப்போலே பித்தற்றுறப் பிஞ்சுதியேயுன்குத்தறாய், மத்தி
பாணக்கொண்டேயெத்தறாய் மசியாதேமிகவேயெத்தறாய், சுத்தபுத்
தியில்லாபுலையா சோகங்கொண்டுமேஅலையா, யெனைநத்தி ஆசைகொ
ள்ளாதே, இது ஓயாமல்துள்ளாதே, கத்தவித்தைகாட்டாதே, கனமல்
லரிட்டாதே மெத்தப்பேசாதே விடுவெளியே.

தைய

ஆசையென்றமோகினி பென்னைப்பிடித்து, ஆட்டுதேபுத்தினை
க்டெடுத்து, பேசாதேநீயும்சிறிசிறித்து பெண்ணைகாடி அபயங்கொ
டுத்து, யிசனைப்போல் பென்னைக்காரு யேழைநான் என்முதம்பாரு,
பேசாதேஉயிர்சேதபடி பென்கெதியே உன்சோகமடி, தசமுடனே
அடியாளே, நீயனைவாய்என்றேனே மோசமசெய்தால் கொடுப்பேன்
பழியை.

தையலே

விதம்விதம்உனக்குபோதித்தேன் மனம்விரும்புசொல்லாமல்
தித்தேன், மிகமல்லவென்றேகோயித்தேன், உந்தன்னுருதயத்தின்கோ
தித்தேன் சதமென்றுபென்னைபெண்ணினாயே பெத்தந்தயவைக்கோ

பிரகண்ணினுய ரீவிசுனம்செய்யதினமே தீர்த்துவிடுவன்பா ரிட்ச
ணமே, மதுரமாசெசுல்லைந்தேடி மக திசன்வெங்கட்பூவ்பாடி மதன்
கொண்டசாயிரன்வாயைக்கிளியை தையலே

சிங்காரம் ஸாவணி.

பைந்தொடிமாதே உந்தனைப்பார்த்துயென்னெஞ்சம்பார்த்து யெ
ன்னெஞ்சும் பார்த்துயென்னெஞ்சும் - பதைக்குதேகார்த்திடவேணும்
வந்தேனுன்தஞ்சும் - வன்னக்குழிலேவேகமாய்ப்போறநடைபைநீறுத்
து நடைபைநீறுத்து நடைபைநீறுத்து-வகுத்துறைக்கும்வார்த்தை
பைக்கேட்டுப்போகலாம்சந்தேபோறுத்து உன்னைச் சேரவேணுமெ
ன்றுகொடுந் நெந்தனுடக்கருத்து பெந்தனுடக்கருத்துயெந்தனுடக்க
ருத்து உரைத்திடக்கூடா திவ்வார்த்தைகொண்டுமறித்து.

(உத்தார்) சென்னபடிசரிபென்று பெண்ணே பெந்தனைச்சேரு
ககம் கொடுத்துகொடுகளிருக்கும் ஆவலைத்திரு.

பன்னவே உன்னைவிடயாரு பெனைக்குப்பிரபஞ்சம் பெனைக்குப்பிர
பஞ்சம் பெனைக்குப்பிரபஞ்சம் பதைக்குதேகார்த்திடவேணும்வந்தே
னுன்தஞ்சும்.

பேர்க்காதவார்த்தையை பின்பமாகச்சொல்லாதே ஆசச்சொல்லா
தே ஆச்சொல்லாதே - எண்ணினயெண்ணமும் பெந்தனிடமேசொ
ல்லாதே முர்க்கனைப்போலவினாக உரைத்துநில்லாதே - உரைத்துநில்
லாதே முன்கேர்பக்காரீரன்பெந்தன் கோபம்பொல்லாதே.

(உத்தார்) மார்க்கமல்லயென்னை மறித்துச்செய்குறையாதே
வந்தபெருநோமாச்சுதுபாகவிபொதே.

பார்க்காரோயாரும் உனக்கு அறிவில்லை கொஞ்சம் அறிவில்லைகொ
ஞ்சம் அறிவில்லை கொஞ்சம் பதைக்குதேகார்த்திடவேணும் வந்தேனு
ன்தஞ்சும்.

தள்ளிக்கழித்துப்பேசக்கூடாது சாசமிருப்பெண்ணே சாசமிரு
மபெண்ணே சாசமிருப்பெண்ணே - சகிக்காமல் விரகவாதையால்தழு
வினெனுந்நினைவானளவாகிதுங்கிருபைவைத்துநீ முன்னே முன்னே
வைத்துவைத்துவைத்துநீ நாமிகுந்தேசத்தால் இசையவேணும்நீ

உத்தார். தெள்ளமுதோநாழிநூ

சித்தம்மகிட்சிபாகவாமுலாம்மதவ்ரதிபோலே.

பள்ளிபறைசோத்தடையேனுஞ்செய்யாதேவஞ்சம் செய்யாதேவ
ஞ்சம் செய்யாதேவஞ்சம், பதைக்குதேகார்த்திடவேனும் வந்தேனும்
தஞ்சம்.

கெதியென்றடைந்தவனுக்கிறங்கிபெண்ணுடையசித்தம். பெண்
னுடையசித்தம் பெண்ணுடையசித்தம் கிருபைகூர்ந்துவைத்தானேநா
தன்மேல்பத்தம் அதிக உல்லாசமாகவே நாதனுடைய அஸ்தமனாதனு
டைய அஸ்தம் நாதனுடைய அஸ்தம் அன்பாகப்பிடித்துக் கொடுத்தா
னே அரிவைவர்முத்தம்.

உத்தார். மதிமிகுத்தஞ்சைமாந் தந்தன்னிலேவாசன்

வழிமுறையுணர்ந்தவெங்கட்ருவுக்குகத்தந்தச்செஷன்.

பதிபுகழ்துகித்தும்பதிக்கேன் திருவடிக்கஞ்சம் திருவடிக்கஞ்சம்.
ருவடிக்கஞ்சம்-பதைக்குதேகார்த்திடவேனும்வந்தேனும் தஞ்சம்.

வெங்கட்ருவ் லாவணி-முற்றிற்ற,

வெங்கட்ருவ்

வேறு - லாவணி.

சாமிசிக்காலோலாசற்றேறிற்றுத்தம் வேகத்தைப்பொருத்தும்
பேரகலாம்குணசிலா, ஒய்கில்லும்காணும் ஒய் ஒய் ஒய் ஸீரலோபுருவம்
இருவிழிகள்வேலோ அறிவேயேனே-உந்தன்மேனிசொர்ணமோவிபாபொ
ன்றும்புரியோனே, நல்லபவனமோஇதழோமகாமிகவும்குறிவேயேனே, உ
ந்தனில்லாமெவ்விடம்தானே ராஜனே ராஜனே ராஜனே உம்மை இது
வரையிலுங்காணேனே ராஜனே ராஜனே ராஜனேசொல்லுத்தையே
வழிவிடுவேனுமக்கினிமேலா சற்றேறிற்றுத்தம்

எந்தனமுனகரீ கோரிச்சொல்வதென்னவாது இதுவென்ன புது
மை உனக்கென்னகவலைதெரியாது, வந்தவழியைச்சொல்லாமலே நீ
தேது பொல்லாவம்புசெய்கிறாய் மனதிலிருப்பதையோது, மெய்தன்
சொந்தமனைவியைவிட்டு கேளடி கேளடி கேளடி அன்னியதேனாகைய
மெனியென்றொட்டி இச்சொல்வதென்னவாது உனத்தேனே.

மேத்தப்பத்திவிசுவச்சுருபபஞ்சுணதீச உத்தன் விரதங்கையறி
வேன்வெருளிவந்திதைகூத்தார் சற்றம்புத்தியில்லாப்பேபகையென்ற
ணையெய்த்நூலும். உண்ணைக்கேழுப்பொசிப்பிருந்தால் ஸிட்டுப்போகுமோ
பாராய் தர், துண்புதுபனைவெல்லுப்போமோ ராஜனே ராஜனே சாஜனே
கற்றவித்தைகாட்டாதேநீயிந்திரஜாலா. சற்றே

மாதாபாணைப்பார்சுதுக் கேட்பிததுச்சிடுமித்து காதன் மனமகி
ழ்த்து ஆகைகூட்டா மங்கையைப்பிடிதது காதல்கொண்டவன் ஸ்தன
வ்ஹுஞ்ச்ஞது வந்திடுதது கண்ணாட்டிசீமாட்டிகலகருவாளேமெனப்
பிடிதது இப்போவார்த்தையால் பிணித்துக்கித்தாரோ சாகிறு சாகிறு
சாகிறு நல்ல மாரணபாணத்தைச்செயித்தாரோ சாகிறு சாகிறுசாகிறுபூம
வம்புகளும்ஹி ரோகிதநியிதுலோலா. சற்றே

—()—

லாவணி.

அதிகமதாரதமிழ்க்கடலே அய்யா அனாயுமெந்தன் ஆவிதனைக்கே
ள்மெய்யா, பதிபிலொருகானகப்பெண்ணொருததி பையனைக்கண்டு இ
ருகையினுலமத்தி, கதிமெருகவுன்னுடனயானும் பத்தி சன்னிவருக
வேனறுமெசல்லவுமன்கோததி.

உத்தார். இப்படிமாட்டிபிளம்பிடஅவர்கேட்டு
யீரென்னவேட்டுசொம்புரியவேட்டுக்கூட்டி
நிதியுளமாதுவள்தாணையாதனாயுமெந்தன.

கொல்லஅவன்கையிலபந்தெடுத்துசொல்லி ஆகாசம் தானவிடுத்
துமெய்சொல்லி போய்ணையெகொடுத்தது விருப்பினுனையாவியெந்த
தைத்தொடுத்து.

உத்தார். கொள்ளிப்பசாடேபோல
கூவுவன்னுன்பிண்ணுலே.

நூதன மன்மதலாவணி

மூலநிநய.

